

Mit várnak a BDSZ-től az emberek? Eszmecserék több napon át

A III. sz. bányüzemben Orosz József, a központi vezetőség titkára vett részt a bányajáráson.

Január 10—11—12-én a BDSZ titkársága — kibővítve osztályvezetőkkel és helyettesekkel — a mecseki bányavállalatokhoz látogatott. Az első napon a két bányavállalat szakszervezeti apparátusával több, mint ötórás megbeszélést tartottak. Másnap a vendégek bányajáráson vettek részt, így Orosz József, a központi vezetőség titkára, Bónis János osztályvezető és Szalai András osztályvezető-helyettes a III., IV., V. sz. bányüzemekben tett látogatást. A munkahelyeken beszélgetést folytattak a dolgozókkal, majd a kiutazást követően az üzemi főbizalmiakkal és bizalmiakkal találkoztak. Mindhárom bányüzemben a dolgozók szakszervezeti képviselői kritikát gyakoroltak a BDSZ munkájáról, kihangsúlyozva, hogy ezenfelül is az emberek komoly gondokat éreznek és látnak. Többen felvetették a 63 százalékos keresetkiegészítést, azt, hogy miért nem sikerül elérni, hogy ez járandóság legyen, ami köztudottan személyi jövedelemadó-mentes. Szóltak arról is, hogy a hűségjutalom százalékait miért kell differenciálni, miért van az, hogy a bányában nap, mint nap dolgozó iparos 14 százalékot kap, míg mások kevesebb bányajárással 16 százalékot. Felvetették a vállalat megítélését, azt, hogy az emberek továbbra is bizonytalanok, nem tudják, rövid, vagy hosszútávra rendezkedjenek-e be?

Délután Kovács László főtitkár — aki István-aknán vett részt bányajáráson — találkozott a vállalat gazdasági vezetőivel, a vállalati szakszervezeti apparátussal és az üzemek szb-titkáraival, s a vállalat jelenlegi helyzetéről tájékozódott. Tette mindezt azért is, mivel március ele-

jén a BDSZ elnöksége elé kerül a MÉV gazdasági helyzete, működésének feltételei, különös tekintettel az 1993 utáni időszakra. A későbbiekben mindezt aprilis hónapban a Központi vezetőség is megtárgyalja.

A József Attila Művelődési Házban január 12-én félnapos aktívaértekezletre került sor. Itt találkozott a BDSZ titkársága a szénbányák és vállalatunk szakszervezeti titkáraival, főbizalmijaival és bizalmijaival. Kovács László vitaindító beszédét azzal kezdte, hogy a bányász szakszervezeti mozgalom megújulásának és a mecseki medencében dolgozó bányászok jobb megismerésének igénye indokolta látogatásukat. Szólt arról, hogy a bányajárások során a dolgozókkal beszélgetve, a problémák felsorolása mellett kritikát is gyakoroltak az emberek a BDSZ felé. Látszólag joggal, mondta a főtitkár, mivel nem készültek visszajelzések azokról

az információkról, amelyekért ugyanakkor igen sokat tett a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete.

Kiemelte — reméljük, nem udvariasságból —, hogy korrekt, jó képviselő van ennek a medencének. Ugyanakkor szólt arról is, hogy újszerűen kell átgondolni az érdekvédelmet, az érdekképviseletet. A funkciókat jól kell képviselni, s jól kell értelmezni.

Hosszasan beszélt az István-aknai sztrájkokról, előzményeiről és utólagos felhangjairól, a szénbányák szanálásáról, a kiharcolt bányamentőpótlék adómentességéről. Vállalatunkkal kapcsolatban megemlítette a szovjetekkel megkezdődött egyeztetést az 1993-as év utáni időszakra. Ezzel egyben el is oszlatta azokat a híreszteléseket, melyek bányüzemek bezárásáról, illetve gyorsított leműveléséről keringenek.

(Folytatás a 2. oldalon)

Felvételünkön Kovács László, a BDSZ főtitkára vitaindítóját tartja a József Attila Művelődési Házban tartott aktívaértekezleten. Csönör László felvétel

Költségcsökkentés szigorú takarékossgal

Interjú Fuchs Jenő főmérnökkel

A III. sz. bányüzem vezetésében több személyi csere volt. Az új üzemigazgató kinevezését követően ez év elején a főmérnöki posztra is új ember került Fuchs Jenő — volt főbányamester — személyében, aki a nyugdíjba vonult Pethő Ernőtől vette át az üzem műszaki irányítását. Eltekintve az ilyenkor divatos portréirástól, helyette munkabeszélgetésre kértük, azzal kapcsolatban, hogy milyenek látja a főmérnöki székéből a reá váró feladatokat és annak megvalósítását.

— A megújulás, a kibontakozás korszakát éljük, nehéz gazdasági megszorítások mellett. Ebből a szempontból, hogyan ítéli meg az üzem tervfeladatainak éves megvalósítását?

— Az üzem 1988-as évi terve irreális volt. Ezért év közben módosításra került sor, így is csak feszített munkával sikerült 100 százalékra teljesítenünk a tervet. Az ideai tervünk már realitás, ezért termelési feladatainkat meg tudjuk oldani.

— Mit jelent az Ön számára a költséggazdálkodás?

— Az egyik legnehezebben megoldandó feladatot. A múlt évinél is jobban kell takarékoskodnunk minden vonalon. Elsősorban a robbanóanyagok fajlagos költségénél törek-

(Folytatás a 3. oldalon)

Felvételünkön id. Varga Győző (IV. sz. bányüzem) veszi át a Harmincéves Szolgálatért kitüntetést Nagy György vezérőrnagytól. (Tudósításunk a 2. oldalon)

Mi a munkánkkal politizálunk Év eleji feladatmeghatározás az V. számú bányüzemben

Az ünnepek utáni „ráhangolódás” néhány napja után Kocsor Ferenc üzemigazgatói megbeszélésre hívta össze az üzem körlet-, csoport-, politikai és társadalmi vezetését. Az összejövetel célja, az ez évi terv feladatainak ismertetése, a variációs lehetőségek és a sikeres végrehajtás feltételeinek felvázolása volt.

Porrogi István üzemgazdász segítségével — aki táblára írta az érvényes számadatokat — az üzemigazgató részletezte azokat a tényezőket, amelyek hozzásegíthetik az üzem kollektíváját a jó eredményekhez, persze, az ehhez szorosan kapcsolódó nagyobb jövedelmekhez. A megbeszélést követően arra kértük Kocsor Ferencet, hogy lapunkon keresztül a nagyobb nyilvánosságot is tájékoztassa az üzem előtt álló feladatokról.

— Elsőként néhány adat erejéig térjünk vissza az elmúlt évre. Milyen eredményeket értünk el?

— Az előző esztendő tervteljesítését sikeresnek kell megítélni. Üzemünk — még akkor is, ha lehetőségeink nem voltak könnyűek — a vállalati terv érdekeit figyelembe véve mindent megtett, hogy legfontosabb mutatóját, a fémkilótervet teljesítse. Ez végül is 105,7 százalékra sikerült úgy, hogy ezzel együtt tonnatervünket is 101,4 százalékra hoztuk. Az ércvagyton szempontjából emellett nagyon fontos feladat volt a feltároló vágatok kihajtása és a bányafúrás. Ezeket a mutatóinkat 101, illetve 123,5 százalékra sikerült teljesíteni. Ki kell hangsúlyozni, hogy egész évben vájvégi létszámhiánnyal küszködtünk, ezért ezeket az eredményeket csak teljesítmények növekedésével érthetjük el.

Bányászaink teljesítménye fejtésen 103,9, míg vágaton 108,2 százalékos volt. Gazdálkodási mutatóink jó-

nak mondhatók, a költségterv végrehajtása úgyszintén. Bár baleseti mutatóink is kedvezőek, egész évi eredményünket beárnyékolja a sajnálatosan bekövetkezett két halálos baleset. A bérfizetés területén sikerült teljesíteni azt az ígretünket, hogy dolgozónk elérik előző évi nettó keresetüket. Annyira, hogy üzemi szinten mintegy 16 százalékos nettó emelkedést értünk el. Ez a vájvégen valamivel kevesebb, ezért ebben az évben itt fogunk majd lépni.

— Ezzel már át is értünk erre az esztendőre. Melyek az üzem elé kitűzött célok?

— A vállalatvezetés már az elmúlt év végén meghatározta legfőbb feladatainkat. Ezek a következők: a fémkilo-, a vágathajtási, bányafúrás tervek teljesítése. Ezekhez megkaptuk a hozzájuk szorosan kapcsolódó költség-, bér-, teljesítmény- és létszámterveket is. Ezek közül elsősorban az ércvagyton és az önköltség teljesítése, de a távlati célok érdekében számunkra létfontosságú a feltárolás és a bányafúrás sikeres eredménye is.

— Mennyire adottak a feltételek? Először is, rendelkezésre áll-e megfelelő ércvagyton, van-e elegendő munkahely?

— Jogos a kérdés. El kell mondanom, hogy jelenleg megkutatott ércvagytonunk a szükségesnek mintegy fele, így két dolgot világosan kell látni! Kevés a munkahelyünk, ezért egyrészt szinte kötelező fejtésen a háromszázalékos telepítés, másrészt válogatási lehetőségeink nincsenek, így a minőséggel sem tudunk variálni. Az is igaz viszont, hogy így sokkal jobb a gépek kihasználtsági foka.

— Hogyan állunk a személyi feltételekkel?

— Amint már említettük, a vájvégi létszámhiánnyal küszködtünk, ezért ezeket az eredményeket csak teljesítmények növekedésével érthetjük el. Bányászaink teljesítménye fejtésen 103,9, míg vágaton 108,2 százalékos volt. Gazdálkodási mutatóink jó-

(Folytatás az 5. oldalon)

Tovább erősödött megbecsülésük Városi munkásör egység- gyűlés a POTE-ban

Évzáró-évnnyitó ünnepi egységgyűlést tartott január 14-én a Landler Jenőről elnevezett pécsi munkásör zászlóalj a POTE aulájában. Az egységgyűlésen részt vett dr. Dányi Pál, az MSZMP Baranya Megyei Bizottságának első titkára, Piti Zoltán, a Baranya Megyei Tanács elnöke, Nagy György nyugalmazott vezérőrnagy, a Munkásörég Országos parancsnokának első helyettese is. Az egység parancsnokának beszámolóját követően kitüntetések, szolgálati érdemérmek átadására került sor.

Kiváló század: a III. század, parancsnok: Csóti Imre.
Kiváló szakasz: a III. század első szakasza, parancsnok: Benedek János; az V. század első szakasza, parancsnok: Virág Bertalan.
Kiváló parancsnok: Gazdag István (III. sz. bányauzem).

Kiváló munkásör: Pataki Tibor (Szolgáltató üzem), Egerszegi Imre (V. sz. bányauzem), Bónyai János (III. sz. bányauzem), Lakatos Zoltán (IV. sz. bányauzem).

**A 30 éves szolgálatért dísz-
tört és oklevelet:** Takács György (IV. sz. bányauzem) és Szilpi József (nyugdíjas) kapott.

**A 20 éves szolgálatért érdem-
érmét:** Lesnyik Gyula (III. sz. bányauzem), id. Varga Győző (IV. sz. bányauzem), Peller Gyula (V. sz. bányauzem) vette át.

**A 15 éves szolgálatért érdem-
érmét:** Gál Lajos (IV. sz. bányauzem) kapta.
**A 10 éves szolgálatért érdem-
érmét:** Bene József (Központ), Soós Emil István (V. sz. bányauzem), Földesdi József (IV. sz. bányauzem), André Antal (V. sz. bányauzem), Baráth Tibor (V. sz. bányauzem), Gaszt Odön (Központ), Orsós János (V. bányauzem) vette át.

Leszerelési emlékérmét: Palkó Béla (Kutató-mélyfúró

üzem), Gaszt Odön (Központ), Peller Gyula (V. sz. bányauzem), Klovár Ferenc (IV. sz. bányauzem), Földesdi Miklós (IV. sz. bányauzem), Földesdi József (IV. sz. bányauzem), Réz Gyula (IV. sz. bányauzem) kapott.

Leszerelési emléklap: Dékány János (IV. sz. bányauzem).

**Landler Jenő emléklapok
és oklevél:** Bánik Jenő (Szolgáltató üzem), Hagyó Árpád (V. sz. bányauzem).

Dísztör: Tóka Jenő (nyugdíjas), Csóti Imre (szdpk), Kóhidí Károly (Kutató-mélyfúró üzem), Adám Ferenc (V. sz. bányauzem).

A Munkásörég Megyei Parancsnoksága 25 éves szolgálati érdemérmét adományozott: Tukacs Jánosnak (V. sz. bányauzem), Kozma Ferencnek (III. sz. bányauzem), Takács Józsefnek (IV. sz. bányauzem), Asztalos Ferencnek (IV. sz. bányauzem).

**A 15 éves szolgálati érdem-
érmét:** Bernát László (EDÜ) kapta.

Kiváló munkásör: Bognár László (EDÜ), Nagy Buszter Imre (V. sz. bányauzem).

Leszerelési emlékérem: Zákonyi Sándor (EDÜ), Dékány László (Kutató-mélyfúró üzem).

Az egységgyűlés végén az új munkásörök letették az esküt.

Kovács M.

A vállalat gazdasági vezetése, a területén működő párt-, társadalmi és tömegszervezetek munkájához fontos, hogy megfelelő információs hálózat álljon rendelkezésre. Ennek érdekében új információs pont áll dolgozóink rendelkezésére.

A 31-31-es házi vonalra üzenetrögzítő készülék került beállításra. A rendszer éjjel-nappal bármelyik vállalati telefonon keresztül felhívható.

Milyen információkat várunk?

Eszmecserek több napon át

(Folytatás az 1. oldalról)

Szólt a külvilág által misztifikált uránbányászatról, az itteni magas keresetekről. De arról is említést tett, hogy már évekkal ezelőtt is ilyen hírek jártak, jöhetnek akkor az uránbányászok keresete lényegesen alacsonyabb volt a más bányavállalatoknál dolgozókéhoz képest. Mindezeket felül beszélt még a 63 százalékos keresetkiegészítéssel, a táppénzrendelet módosításáról, majd az elkövetkezendőkre nézve bejelentette, hogy április elején szeretnék elindítani az alapszervezeti választásokat.

Kihangsúlyozta, hogy a tisztségviselők megújításánál a nyíltság, a nyitottság és a titkosság lesz a jellemző. Mindannyian megmérettünk majd — tette hozzá végzetül.

Kovács László főtitkár vitaindítója után hozzászólásokra került sor. A felszólalók mondanójának közreadása több újságoldalt igényelne, sőt, külön fejezetet az is, hogy ki-kik hozzászólását milyen indulatosan, energikusan, ke-

serően, a nyugdíjasok képviselői torokszorítón tette meg. A 21 hozzászóló közül nyolcan a mi vállalatunk képviseletében mondták el véleményüket. A felszólalók közül itt is többen a keresetkiegészítés fonákosságairól beszéltek. Szóltak arról is, hogy értelmetlen számukra az, hogy amíg a szénbányászat és az uránbányászat válságban van, addig a legjobban prosperáló vállalatok közé tartoznak a hőerőművek és az energiahordozókat feldolgozó, felhasználó cégek.

Az aktívárterkezlet végén a főtitkár a lehetőségekhez mérten választott a feltett kérdésekre, s megígérte, amelyekre — részben az idő hiánya miatt — nem tudott, azokra két héten belül a vállalatok szakszervezeti bizottságainak írásban válaszol. Megemlítette azt is, hogy a fellevelet problémákat eddig is ismerték, de fontos újra és újra meggyőződni hitelesen és hivatalosan az emberek, a medence bányászainak véleményéről.

Veress Tamás

Tóth István munkásör rajparancsnok

Tóth István rajparancsnokot, a IV. sz. bányauzem aknaszát kértük tájékoztasson a munkásör-ségben végzett munkájáról.

— **Hogy lettél munkásör?**

— A II. körletben dolgozok 1974 óta, a közvetlen környezetemben több munkásör is volt, a főnököm, *Lehoczky Mátyas* is. Sokat meséltek a munkásörség szerepéről, a feladatok végrehajtásáról. Ennek hatására kértem felvételemet 1983-ban, majd az előképzés időszak után, 1984 óta vagyok a testület tagja.

— **Fiatalon, 35 évesen rajparancsnoki feladatot látsz el. Hogy tudod egyeztetni a szabad időddel?**

— Az éves kiképzési tervnek megfelelően véghezvük a feladatok végrehajtását. Nekem a szakasz önvedelmi kiképzését kell vezetnem. A parancsnoki továbbképzések, a szakszervezeti feladatok általában péntek éjjeltől vasárnapig tartanak. Egyedül élek, s így szívesen áldozom szabadidőmet erre a munkára.

— A pártszervezetből hat fő a munkásör, ezt pártmegbízatásként véghezvük. Évenként egyszer valamennyien számot adunk az alapszervezetnek végzett munkánkról.

— Szakasztársaimmal sok időt töltünk együtt, hiszen a munkahelyünkön is rendszeresen találkoznak. Úgy érzem, jó a közösség. Ezt támasztja alá az az igény is, hogy a családtagok bevonásával sok közös rendezvényt tartunk. A családi esteken kívül két alkalommal sikeres kirándulást is szerveztünk.

Tóth János

Bővült a vállalati információs hálózat

— A termeléssel, gazdálkodással kapcsolatos észrevételeket, gondokat, hiányosságokat, a fejlődés érdekében történő javaslatokat;

— a társadalmi szervezetek tevékenységéhez való felvetéseket;

— mindennapi életünkhöz kapcsolódó véleményeket: ideológiai, kulturális, országos és helyi politikai kérdések, városi és megyei észrevételek a szolgáltatá-

sokkal, ellátással, illetve ezen a területen jelenkező problémákkal kapcsolatban;

— tömegkommunikációs eszközök tevékenységével összefüggő információkat, véleményeket;

— országos, megyei, városi, helyi rendezvények visszhangja;

— közérdekű bejelentések.

A készülék a 31-31-es szám hívása után bejelent-

kezik, majd ezt követően 2 percig rögzíti az üzenetet, ezután automatikusan kikapcsol. Ha ez az idő rövidnek bizonyul, a hívást meg kell ismételni és folytatni a mondanivalókat. A beérkezett információk továbbítása az eddigi gyakorlatnak megfelelően, de időben gyorsabban kerül az illetékesek elé, függetlenül attól, hogy azok névvel, vagy név nélkül érkeznek. Az anyagok feldolgozására és továbbítására a megbízást Tukora István kapta.

Szélesedő pártdemokrácia

Többek szerint kérdőjel kívánkozik a cím végére, mert bizalmatlanok, közbücsök, elfáradtak, elégedetlenek az emberek (s köztük a párttagok is). Van igazság a fenti kijelentésben, de néhány gondolattal megpróbálom indokolni, hogy felkiáltójel inkább illik a kérdőjel helyére.

Úgy — általánosságban — egyetértek Rézműves elvtársal, hogy a pártoktatásokon leszoktunk a vitáról és rossz volt az oktatási anyag. Ez így igaz, de egy jó propagandista évekkal ezelőtt is tudott színvalós — együtt vitatkozó — oktatást vezetni. S ez a jövőben sem lesz másként. Mindent (és mindenhol!) csak a megfelelő emberek tudnak jól csinálni. S a rossz oktatási anyagról évek óta volt jelzés, csak erre lassú volt a reagálás, s végül is nem elsősorban a leírt anyagon múlik.

A XI. 15-ei F—R-né cikk nagyon zavar, „hurra optimizmus!” érkező belőle — s hol vagyunk (már és még) ettől. De egy megállapításukkal maradéktalanul egyetértek: „Jó gazdaság — jó politika”. Persze, ez fordítva is igaz, s akkor mi volt eddig? Így megértem azokat a párttagokat, akik érzésvén a saját „felelőségüket” is „meghasonlottak”, s kilépnek a pártból. Az én véleményem az: mi rontottuk el, akkor mi is hozzuk most helyre, csak nehogy megint hibázzunk. Ezért kell most az igazi pártdemokrácia. Többet megfogalmazták már az ügyben, mi a teendő. Kimondták a nagy igazságokat, de már miért nem 5—10—15 évvel ezelőtt?

Jó, „mi már akkor is megmondtuk, hogy baj van, csak nem reagáltak rá”. Nem arról van inkább szó, hogy legjobban beszéltünk róla? A ragozást nehogy valaki félre értse, ezt az „én már régen megmondtamoknak” címeztem. Mi a teendő? Félek, hogy a mostani

feladatokat is félreértjük, félremagyarázzuk. Új választási formák vannak a pártban. Nagyon helyes, csak nehogy ez is formálissá váljon, mint például az elmúlt években a vezetők tervszerű cseréje.

Azt hiszem, e téren még most is sok a sürgős tennivaló (persze, ide értem a gazdasági vezetőket is).

Ugyancsak a formalitáshoz tartozik: ne ragaszkodjunk mereven a munkatervhez sem, adott esetben például el tudok képzelni (sőt, feltétlen szükségesnek tartok) egy-egy rendkívüli taggyűlést.

Egyesek aggódnak: széthúzás van a KB-ban, a PB-ben (sőt, érdekharc és frakciózás). Persze, a nyíltság jegyében jó lenne ezt is pontosan — akár névre szólóan — ismerni. De a demokrácia szélesedése óhatatlanul éles vitákkal jár minden szinten, így ezt természetesen tartom (egyész személyeknél még az érdekharcot is), de vigyázzunk, hogy meddig megyünk (mehe-tünk) el a vitában. Engem még a frakciózás sem zavar, ha jó cél érdekében történik, de zavar. sőt félek az anarchiától.

Meggyőződésem, hogy elindultunk egy jobb után (hogy ez a legjobb, erre még magamnak sem merek ígérni mondanit, csak remélem), de fantasztikus nagy a bizalmatlanság. S az életszínvonal-csökkenés nem hozza vissza gyorsan a bizalmat. Így egy nagyon lassú haladást várok csak, s talán még nyugdíjasként én is írok újra a kérdéstről (mondjuk 10 év múlva). De optimista vagyok, s K. Cs. 6. osztályos tanulónak már biztos igaza lesz, amikor azt írja egy iskolai „versében”:

„... félve, bátortalanul
itt akarok felnőtt lenni boldog —
zavartalanul.”

Lelkes István

„Megfelelő emberek kellenek”

Nehezen fogtam tollat, s hogy mégis ezt tettem, nagy okom volt.

Az okot a címmel jelzett 1988. december 15-én a sajtó 7. hasábjain azonos felcímmel megjelent írás egy gondolata adta.

Mielőtt az írás gondolatáról szólnék, egy kissé korábbra szeretnék visszanyarodni.

1988 novemberében az üzemünkből (II., V. sz. bányauzem) nyugdíjba vonult párttagjainkat hívtuk meg egy elvtársi, barátj beszélgetésre. A hogylétek utáni kölcsönös kérdéseket követően nyugdíjas munkatársaink, elvtársaink őszinte kétségbeeséssel beszéltek gazdasági, politikai életünk, a változó szocializmusképp jelenlegi zűrzavaros helyzetéről.

Sok mindenben keresték és várták a választ, s nem értették — mint ahogy mi sem sok esetben —, miért kell a közeli és távoli múltunk minden tükrébe beleköpni, vagy netán össze-törni.

A ma politikai munkát vállalók elszántságával magyaráztuk — mert ma már ebben merül ki a politikai munkánk jelentős része —, hogy a tegnapi és tegnap nyilvánosság előtt szereplő vezető politikusok, gazdaságvezetők által elmondott gondolatokat, végrehajtott tetteket hogyan „kell” érteni.

Szemünkben őszintének látszott a kétségbeesés, amikor azt mondták: „mi nem ezt, nem így tanultuk és

tanítottuk — mármint az ideológiát és annak gyakorlatát —, de becsülettel dolgoztuk le az életünket! Mi lesz veletek, velünk?”

Megvallom őszintén, nagyon nehéz helyzetben voltam — voltunk — néhány kérdést illetően. De hát Ók a múlt, talán megcsontosodott önmagukkal együtt.

És mi a jelen, „amit a változó környezet megkíván?”

Ezt próbálta megfogalmazni Farkas Gábor a már említett írásban, a KISZ Országos Értekezletén részt vett vállalati küldött. Véleményem sommas: a KISZ-tagság „a párt politikájának elfogadását a KISZ-ben dolgozó párttagokon keresztül gyakorolja. Fontos feladat, hogy tagjaink a kettős tagsággal (párt-KISZ) élve a nagy politikai érvényre juttassák azt a magatartást, amit a változó környezet megkíván. Ez a legfontosabb, mert tapasztalataink szerint a pártvezetés élén a másképp építendő szocializmusban gondolkodnak, de helyi szinten ehhez nincsenek többségben a megfelelő emberek”.

Nem tudom, hogy az írás megjelenése óta Farkas Gábor postájában mennyi tiltakozó levél volt helyi szintről e kijelentésért? Én mindenesetre ezennel bejelentem a kijelentés elleni tiltakozásomat. Teszem ezt a magam és nagyon sok munkatársam nevében, akik megtanultunk dolgozni a szerszám keményebb

nyelével is a politikai munka területén is és, ha kell, képesek vagyunk akár másképp is, de építeni a szocializmusunkat.

Véleményem szerint, a másképp építendő szocializmust is a nap 24 órájában és becsülettel kell építeni alsó szinten is, mint ahogy tették ezt nyugdíjas elvtársaink — akik együtt élnek ma is minden gondolatunkkal és tettünkkel, akár tette is készek — tették és teszik alsó szinten politikai pályatársaink, akik a másképp építendőre képesek és velem együtt tiltakoznak.

Persze nagyon nehéz lesz a dolgunk helyi szinten, ha felső szinten — és a példával maradunk a KISZ-nél, bár sajnos más területekről is van számtalan példa — sem tudták maradéktalanul a régi szocializmust építeni, mint dr. Szórádi Sándor.

És felső szinten majd vele kell — mert felsőbb szintre került továbbra is — a másképp építendő szocializmus építését is megkezdeni.(...)

Kukai András

Könyvajánlás

HERCZEGH GEZA: MAGYARORSZÁG KÜLPOLITIKÁJA 896—1919

Mi tette lehetővé Árpád magyarjainak a Kárpát-medence elfoglalását? Mi készítette Batu kánt Magyarországot megtámadására? Mi volt a Habsburg-ház és a magyarok újra meg újra kiéleződő ellentétének alapvető oka? Miért nem kötött XIV. Lajos Rákóczival szövetséget?

Ezekre és hasonló kérdésekre ad választ a szerző színesen, olvasmányosan megírt, de a legapróbb részletekig hiteles adatokra támaszkodó könyvében.

A III. sz. bányüzem K-2-es vakánjától még kiadós gyaloglás vár az emberre, ha a 8-as csapat munkahelye felé veszi az irányt. Már jó egy órája annak, hogy a napszíntről elindultunk, de még mindig csak a 10. szint nyugati csapásvágatán haladunk.

— Ezt a több, mint tíz évvel ezelőtt felhagyott bányamezőt nemrégiben nyitották meg ismét — magyarázza Tóth Sándor körletvezető-helyettes. — Több mint hétszáz méter vágatot kellett újrabezakozítani és kihajtottuk az úgynevezett déli légvágatot. Ennek a végében készít majd két légfeltörést, a 8-as csapat a KPV 1B feltöréshajtó padozattal.

A távolban már látszanak a munkahely fényei, amikor a gépészet szakembereivel találkozunk.

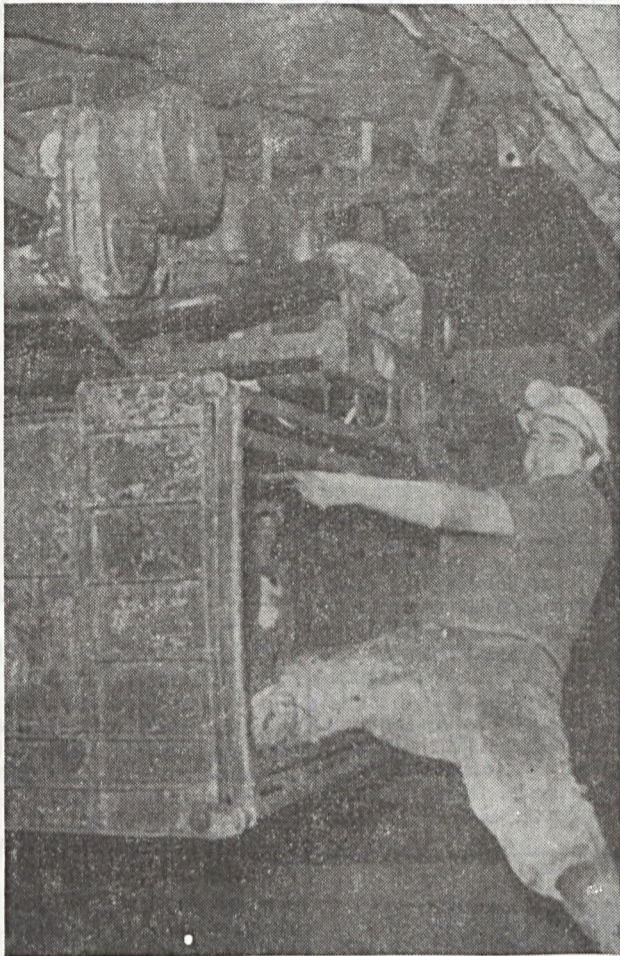
— A padozat biztonsági fékén állítottunk, mert szorult az ívekben — újságolja Ragoncsa László.

Mire a munkahelyre érünk, fönn a feltörésben már fűrógép dübörög, lent a kábeldob mellett Csibi Tibor szakvezető vajúr szorgoskodik.

— Épp most mentek fel a srácok a vezérléceket beépíteni. Az ankercsavaroknak fűrják a lyukakat — magyarázza.

Néhány perc múlva hársány kerregés közepette ereszkedni kezd a padozat, majd Darázs János csapatvezető és Hársing János

A 8-as húsvétra ígéri

Darázs János csapatvezető helyet foglal a feltöréshajtó padozatban.

Csöndör László felvétele

Nem ez az első alkalom, hogy a IV. sz. bányüzem 13-as csapatáról írás jelenik meg. Ez nem is véletlen, hiszen azok közé a csapatok közé tartozik, akik tartósan megfelelnek az elvárásoknak, mi több, a pozitív értelemben vett állandóságot képviselik, folytatva azt a tradíciót, hogy a bányászokra minden körülmények között

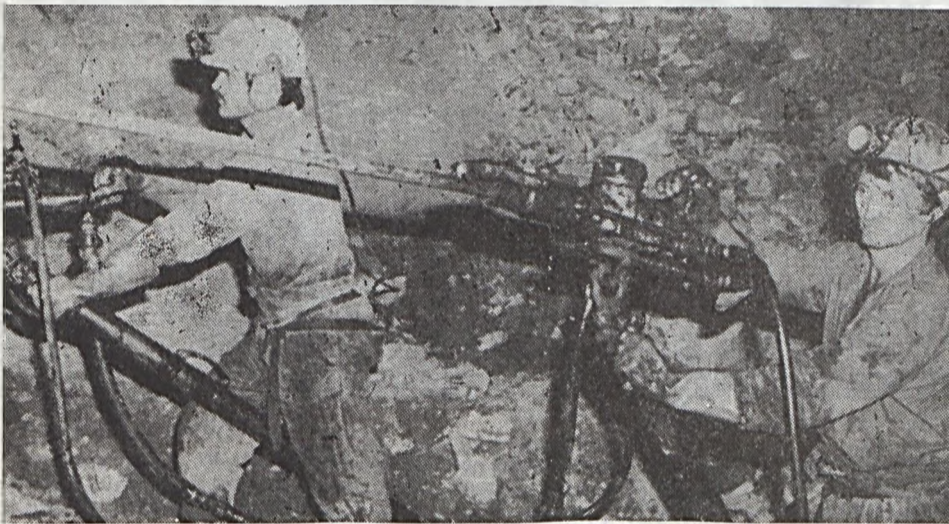
A 13-as csapat

lehet számítani. Nem egy ember határozza meg a csapat arcát, hanem maga a csapat egy egységes egész.

A korábbi írásunk akkor íródott, amikor a csapatot Fekete Miklós csapataként ismerték. Nos, ő elment,

igénybevéve a 63 százalékos járadékot és a csapatvezetőt most úgy hívják: *Mecsei*.

— Sokan úgy gondolták — ismerőseik közül — hogy ezzel le is zárul a 13-as csapat nagy korszaka,

A csapat tagjai, balról Mecsei László csapatvezető vajúr és Gyuricza István segédvajúr fűrnak.

Csöndör László felvétele

Költségcsökkentés szigorú takarékossgal

(Folytatás az 1. oldalról) szünk nagymérvű javulást elérni, de egy sor egyéb területen is.

— Ma már nyílt titok, hogy az üzem felett megkezdődött a visszaszámlálás. Mit jelent ez időben?

— Ez azt jelenti, hogy egy adott termelési szintvonalat tartva 1995-ig élni fog az üzem.

— S mi lesz utána a dolgozókkal?

— A felszabaduló munkaerőt folyamatosan áthelyeztük az V. sz. bányüzembe.

— Az elmúlt évben kísérleti jelleggel sor került az autonóm mozgalom be-

vezetésére. Mi lett a kísérlet eredménye?

— Semmi. Elaludt az egész ügy. Különböző problémák és nehézségek akadályozták életre keltését.

— Egy ilyen demokratikus mozgalomnak lehet jövője a bányászatban?

— Nem tartom valószínűnek. A föld alatti munkát szigorú utasítások mellett kell végezni. Egyéni és brigádkezdeményezést a biztonságos munka rovására nem engedélyezhetünk, éppen az autonóm mozgalom demokratikussága miatt.

— Várható-e a közeli időben új gépek beszerzése, munkába állítása?

— A gépek pótlása egy-

re nehezebb, különösen a nyugatról beszerezhetőké.

Ez évben egy csehszlovák rakodót vásárolunk, s ígéret van nyugnémet távirányítású rakodógép behozatalára is. További törekünk, hogy gépparkunkat folyamatosan kicseréljük szocialista gyártmányúakra, bár tudjuk, hogy ezek a gépek kisebb teljesítményűek, de ezt legalább meg tudjuk fizetni.

— Javult-e az üzem biztonsági helyzete?

— Sajnos nem. Romlott az előző évhez képest. Ami öröm, ha szabad ezt mondani, hogy nem volt halálos, illetve csonkulásos balesetünk.

szakvezető mászik elő a „ketrecből”.

Megbeszéljük a további teendőket a körletvezető-helyettesel, s kiderül, hogy túl vannak már az első tíz méteren.

— Több mint nyolcvan méteres lesz a feltörés — fordul felém a csapatvezető. — A hatodik szintre fogunk majd lyukasztani, akkor majd biztosan jobb lesz itt a levegő.

— Mikorra készülnek ezzel a hosszú feltöréssel?

— Szeretnénk húsvétra végezni vele — mondja Darázs János. — Elég jól együtt vagyunk. Jancsival már két éve, a Tibivel tavaly június óta dolgozom együtt. Nagyon értik a dolgukat, maximálisan elégedett vagyok velük. Tavaly is jó évet zártunk, a 70. évfordulóra hirdetett munkaversenyben üzemi szinten harmadikak lettünk.

— Azt is tedd hozzá, hogy a százalékos teljesítmények alapján nyernünk kellett volna — kapcsolódik a témához Csibi Tibor. — Nekünk, mint egyszakos csapatnak amúgy is van tízszázalékos szakmánszigorításunk. Most pedig úgy érezzük, csak azért soroltak minket a harmadik helyre, mert mi nem fejtesben dolgozunk.

— De nem azért vagyunk itt, hogy ezen keseregjünk — veszi vissza a szót a csapatvezető. — Mi mindig is becsülettel dolgoztunk, ezután sem lesz ez másképp. **Nógrádi**

akkor is, ha a csapat többi tagja nem változott. Hogyan telt az elmúlt év a 13-as csapat számára?

— Nem mondom, hogy nem jelentett változást Miklós elmenetele, hiszen igen jól szervezte a brigád munkáját, de ez végül is egy cseppet se hátráltatott minket a termelésben, amit az is bizonyít, hogy a százalékaik nem estek vissza. Végül is a csapat rutinos, jó szakemberekből áll, akik tudják a dolgukat. A szakokat se kellett átszervezni. Az év végén ugyan három szakra jártunk a termelés érdekében, hogy a körlet tudja teljesíteni a feladatait, de a lényeg nem változott.

Néhány adat a 13-as csapatról. Jelenleg két szakban hat fővel termelnek, pásztafejtéssel, vastám biztosítással. Az utolsó negyedév legjobb hónapja a november volt, amikor a szakmányos tervüket 150,8, volumentervüket 155,6 százalékra teljesítették. Az 1988-as évet a következő eredménnyel zárták: 147,3 százalék a szakmányos, 158,5 százalék a volumenterv teljesítése. **Weszl L.**

— Várható-e ez évben létszámcsökkenés az üzemben?

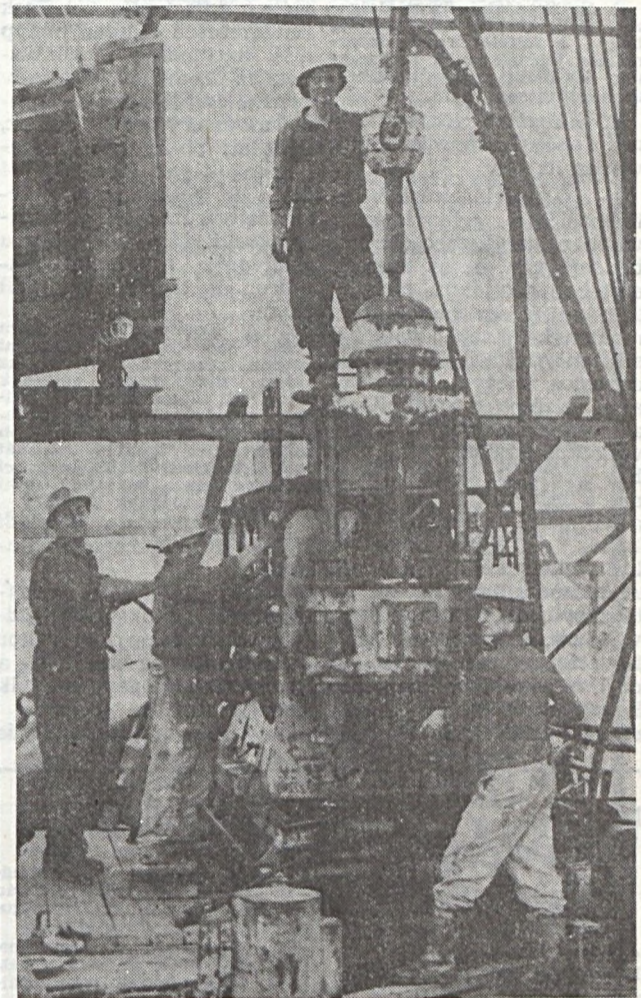
— Igen, várható. Sor kerülhet olyan dolgozók leépítésére, akik munkájukkal nem hoznak közvetlen hasznot üzemünk számára.

— Nem beszélünk béréről, pótlékokról, adóztatásról, lakásügyekről és más szociális témákról, de úgy érzem, mindez önmagában is egy-egy külön fejezetet tenne ki. Végezetül mi a személyes kívánsága?

— Megbízható, jó munkatársakat, kedvező hozzáállással, mert nélkülkük az én munkám sem lehet eredményes.

Kovács M.

Beszélgetés a munkaverseny-győztes brigád vezetőjével

Képünkön Márfi Ernő vezető fűrómester (bal szélén) vezényletével folyik a szerelés.

Egyed Imre felvétele

A Kutató-mélyfűró üzem munkaverseny-győztes brigádja az M-7-es szocialista fűrés brigád. Tizenkét főből áll, vezetője Márfi Ernő. Egyetlen nőtagja: Gál Tihamé. Bevált szokás, hogy minden fűrés brigádnak van egy „lányja” mert ahogy emlegetik: inkább kézzel lefűrnak öt métert, mintsem leírjanak akár egy sort is...

Márfi Ernőt a lakásán kerestem fel, mert beteg. Csendes, de sokat mondó ember. Szerényen mosolygott, amikor megkérdeztem mit jelent a győztes brigád vezetőjének lenni. Am kiderült hamarosan, szinte megszokta. Az ő brigádja hozta legtöbbször a „báberkoszorút”. Tizenhárom évig dolgozott Recskén, külszolgálatban és erőn felül teljesítették az ott dolgozók.

— Csak az embereim változnak, én maradok — sóhajt fel — ennek már van 20—25 éve is tán.

— Nagyon örülök, hogy végre olyan régi dolgozóval találkozhattam, akit esetleg arról is megkérdezhetek, mennyire éri szükségét a brigádmozgalomnak, milyen volt kezdetben és milyen volt?

Márfi Ernő arca elkomorlyodik, talán zavarban is van — én őszinteséget várok tőle.

— Igen, valahogy régen másképp volt — arca szinte „elméláz”, gondolatai messze járhatnak — igen, amikor még a vállalat is többet foglalkozott velünk, adott lehetőséget a jó kiáradásokra, volt idő családosságotra, volt idő közös beszélgetésekre a brigádgyűlésen, vagy a termelési értekezleteken. Már nem patronál senki, olyan értelemben, hogy se a tévé, se a rádió, sem a sajtó nem propagálja a mozgalmat. Kicsit felszínesebbé váltak a kulturális programok,

a szocialista módon élni fogalmak. Maradt a munka...

— Igen, a munka! Természetesen, hiszen munkaversenyt hirdettünk! — szólt közbe Lauer János termelésirányító, aki elkísért —, de amit e címszó alatt teljesítettek, az rendkívüli. Létszámhiánnyal 142 százalékos teljesítmény, technológiai szabályok betartása mellett!

— Néha bizony nehezek a körülmények — bólogat a brigádvezető —, főleg télen, ha nem figyelünk kellőképpen, megfagy a fűrócsőben a mag, az iszap és bizony mindig kevés a dolgozó.

— Mondd csak ki nyugodtan, elveszem az embeleidet — fenyegeti meg melegen, barátságosan Lauer János. — Mert az Ernő túl szerény hozzá, hogy elmondja. Húsz év óta ő tanítja ki a legjobb újoncokat. Kitanítja és én elviszem tőle oda, ahol nagyobb szükség van rájuk... Az ő keze alatt tanult a legtöbb fiatal fűrómester...

— Igen, igen... — Márfi Ernő hangjából némi szomorúságot érzek ki —, de legtöbbször elkallódik, amint elveszíti az első összekötő szálait, elmegy más munkahelyre.

— A brigádokkal van bensőségesebb kapcsolat, vagy az nem jelent sokat a barátságok kialakulásánál?

— Mivel brigádtaggal dolgozunk, együtt vagyunk reggeltől estig, vagy estétől reggelig, egyszerűen megszűnik az összetartás, ezt magával hozza a munka üteme, fázisai, amelyben az egymásrautaltság jelentkezik. Aki nem tud beépülni láncszemként, az előbb-utóbb továbbáll... Ettől eltekintve, szükségesnek tartom a brigádon kívüli jó emberi kapcsolatokat.

Bertáné

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. Az Erdősítő üzem dolgozó közlül többen kifogásolják, hogy a felfelé áramló információk jelentéseinek megszabták a határidejét, a felfelé áramlót viszont nem.

A kifogásra **Kablár János** politikai munkatárs válaszolt:

— A felfelé áramló információk jelentéseinek valóban meghatározott határideje van, ez az üzemek esetében általában tárgyhoz 20-a az írásos havi információ. Ezeket vállalati szinten összesítjük és az országos, megyei vonatkozású jelzéseket továbbítjuk, a vállalati, városi, helyi vonatkozásúakat pedig külön gyűjtjük össze. Amint azt a felvetők is láthatják, a vállalati információk jelentés, az úgynevezett fekete-fehér, két részből áll. A második rész ezeket az összegyűjtött, kivizsgálásra, válasra, intézkedésre váró felvetéseket tartalmazza, az első rész pedig a megelőző hónapban felvetett kérdésekre tartalmazza a vála-

szokat, intézkedéseket. Ezek rendszeresen minden hónap első harmadáig megérkeznek az üzemekbe, ahol név szerint kapják meg a pb-és alapszervezeti titkárok, vállalati pb-tagok és a tanácsstagok (az EDÜ-ben 14 fő). A vállalati párttervezetlet dokumentumai is kihangsúlyozták, hogy ezt a kiadványt mindenki számára hozzáférhetővé kell tenni.

2. A Kutató-fejlesztő üzem KISZ szervezetének fiataljai erősen sérelmezik, hogy az üzem más üzemi gmk-nak adott ki olyan munkát, aminek az elvégzésére ők is jelentkeztek. A nem különösebb szakértelmet igénylő munkát 30 százalékkal olcsóbban is el tudták volna végezni, mint amennyire másnak kiadták.

A sérelemre **dr. Czeglédi Béla** üzemigazgató válaszolt:

— A KISZ későn jelentkezett, hogy ők is el tudták volna végezni. Akkor már kiadtuk a munkát a Szolgáltató üzem egyik gmk-jának.

Gácsi Máttyás

Tanácselnök-választás előtt

A közelmúltban a város-házban megtartott sajtótájékoztatóon Gergely László, a HNF Városi Bizottságának titkára tájékoztatta a városi hírközlő szervek megjelent képviselőit a tanácselnök-választás milyenségéről és menetéről.

Köztudott, hogy Piti Zoltán, a Pécs Városi Tanács elnöke lemondott elnöki tisztségéről. A város alapvető célja az, hogy az elnöki szék mielőbb betöltésre kerüljön. A HNF városi elnöksége úgy véli, hogy a tanácselnöki tisztelet választással, s ne kinevezéssel oldják meg, sőt azt is, hogy többes jelölésre kerüljön sor.

Jelöltként a város 92 tanácstagja jön számításba, oly módon, hogy mindannyian levelet kapnak a városi elnökségtől, melyben kéri őket, belátásuk szerint jelöljenek meg akár több személyt is — a tanácsstagok közül — a városi tanács elnöki tiszterére.

Mivel a HNF nyitott minden véleménynyilvánításra, így Pécs polgárai közvetlenül hozzájuk is fordulhatnak javaslataikkal. Ezt elősegítő jelölőnk meg a Dunántúli Naplóban a Tanácsstagok névsora, de azért is, hogy az állampolgár választani tudjon kit látna közülük szívesen a megüresedett tanácselnöki székben.

A HNF mindezek után a legtöbb javaslatot kapó tanácsstagot felkeresi, megkérdezi, vállalja-e az elnökséget, vagy sem. Végül is, aki így fennmarad a „szűrőn”, már jelöltnek érezheti magát. Igaz ez korántsem jelenti még a bársonyszéket, mivel közülük kerülnek ki azok, akiket a tanácsstagok javasolnak az elnöki tisztre. Az így összeállt vélemények alapján hozza majd nyilvánosságra a Hazafias Népfőnt jelöltjeit.

A választást megelőzően a népfőnt jelölőlistáján szereplők találkoznak majd a lakossággal a megismerést elősegítően.

Ki lesz Pécs új tanácselnöke? Erre várhatóan a márciusi tanácsülésig várunk kell. Ott jelentik be a győztest.

Új karnagy a zenekar élén Vezényel: Háry Balázs

A MÉV Koncert-fúvószenekar délutáni próbája még nem kezdődött el. A zenészek egy része már bent ült a teremben és hangolt. Mások beszélgettek, vagy a folyosón várták társukat. A korosztály meglehetősen vegyes, de a zene iránti szeretet és a jó közösségi szellem összetartja őket.

Aztán megérkezett az új karmester, akit mindenki „Szia, Balázs!”-ként üdvözölt. Háry Balázst megpillantva egyáltalán nem volt furcsa ez a közvetlen hangneme. A kissé bohém külsejű, magas, vékony, szemüveges férfi beszélgetésünk elején cigarettára gyújtott, amin — zenész mivolta miatt — igencsak elcsodálkoztam.

— Háry úr, Ön a múlt év szeptemberében óta dirigál egy olyan zenekar élén, amelyek évek hosszú sora alatt nagy hírnevet szerzett magának Apáthy Árpád karnagy vezetésével. Mennyire befolyásolta ez a döntésében? Nem volt Önben egy kis félsz?

— Egyáltalán nem, épp ellenkezőleg. A feladat, hogy a sikerlanc töretlenül folytatódjon, nehéz ugyan, de hálás is. Egyébként 20 évig voltam a Mecseki Szénbányai Koncert-fúvószenekarnál, amelyet szintén az ország legjobb zenekarai közt tartanak számon. Itt szereztem gyakorlatot, itt tanultam megbánni az emberekkel és ezzel a zenekarral együtt puhaltuk ki a közönség ízlését. Zenei ismereteimet

pedig a főiskolán szereztem, a hetvenes évek elején végeztem ütő és klarinét szakon.

— Az előbb látott fogadtatás alapján meg sem kérdezem, hogyan fogadták be a tagok. Mennyire kölcsönös ez a szimpátia?

— Az itteniek is ugyanolyan barátságosak, vidámak, zeneszeretők és lógók, mint más zenekarban. Hamar megkedveltem őket és érzésem szerint, ez viszont is így van. Nemcsak a zenélésben, hanem a döntések meghozatalában is együtt vagyunk. Gondolok itt egy koncert műveinek kiválasztására. A zenekar életét ottágg vezető iránymű, a menedzselési és adminisztrációs munkákat pedig kitűnően végzi Vági György.

Helstáb Judit

Művelődjünk Szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház februári programjából

2-án: MÉV Központ KISZ-taggyűlés.

4-én: V. sz. bányásztermelési tanácskozás.

Stúdiógaléria

3-tól a Ságvári Endre Művelődési Ház Képzőművészeti Műhelyének kiállítását a magyarheretendi alkotótábor anyagából.

Ságvári Filmklub

7-én 18 órákor: Híres történelmi filmek sorozat következő alkotása. Kurosava: A hét samuráj. Jegyek kaphatók a művelődési házban.

Ságvári Mozi

4-én 16 órákor: Micimackó (USA film).

18 órákor: Rendőrsztori (holland film).

5-én 16 órákor: Micimackó (USA film).

18 órákor: Rendőrsztori (holland film).

11-én 16 és 18 órákor: K. (magyar film).

12-én 16 és 18 órákor: Gonosztevők társasága (francia film).

Hibaigazítás

Lapunk január 15-él számában interjút közöltünk Szemán Istvánnal, a rehabilitált dolgozók vállalati vezetőjével.

Azt írtuk, hogy a szervezetnek tagja lehet az, akit a vállalat dolgozóként rehabilitáltak és jelenleg is a vállalat állományában van.

Igy a mondat azonban nem teljes. Sajnálatos módon lemaradt a folytatás, ami így szól: „... illetve, aki az ország bármely munkáltatójánál dolgozik”. Tény, hogy így egészen más a mondat értelme. Elnézésüket kérjük.

Szerkesztőség

A KISZ-élet híreiből

A KISZ MÉV Bizottsága 1989. február 1-jén fórumot rendez a MÉV Központ nagytermében 15.30 órai kezdettel. Téma: A patacsi építkezés.

A felmerülő kérdésekre válaszol: Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes és Berkes Sándor lakásgazdálkodási csoportvezető.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Üdülés 1989

A vállalati szakszervezeti bizottság és a vállalat gazdasági vezetése — a gazdasági nehézségek ellenére — felmerve és mérlegelve a helyzetet, az 1989-es évben a vállalati üdülétes díjat nem tervezi megemlíni. E gondolatok előzetesként kívánok ajánlatot tenni az 1989. évi üdülés tervezéséhez.

A színvonalas, minden igényt kielégítő hévíz Bányász Gyógyüdülőbe 1989. I. félévre 224 férőhely biztosított. A 14 napos beutalójegyek az alapszervezeti szakszervezeti bizottságnál, az üdülétes felelősöknel igényelhetők. A gyógyüdülő szanatóriumában a beutalóknak reumatikus, izületi bántalmak gyógyulását segít elő. Az I. félévben 18 fő vállalati dolgozó szanatóriumi elhelyezésére van lehetőség. Szanatóriumi beutalás az üzemen orvos javaslata alapján táppénzes állományba vétellel történik.

Balatonfüreden és Balatonmáriafürdön az első turnus június 1-jétől kezdődik. A családos üdülétes 14 napos turnusváltással szeptember 6-án fejeződik be. A balatonmáriafürdői kempinget június 29-től 300 fő kempingezést kedvelő igényelheti. A kempingben felszerelt 4 személyes sátrakat az üzemek szakszervezeti bizottságánál lehet igényelni. Valamennyi alapszervezet 2 db sáttal rendelkezik. Balatonmáriafürdön a KISZ-bizottság gyermeküdülétes szervez június 17-től 28-ig. A terv szerint a turnust megosztva, a kem-

pingben felállított sátrakat is igénybe véve mintegy 200 gyermek üdülétesre várható.

Külföldi cseréüdülétes: Negyedszázados az NDK Wismut Vállalat és a Mecseki Ércbányászati Vállalat között cseréüdülétes. Az 1989-es évre a vállalat szakszervezeti bizottsága 205 fős létszámra kötött cseréüdülétes szerződést. Oberwiesenthalba 2 csoportban: 1989. június 15–30-ig 42 fő, 1989. július 20.–augusztus 4-ig 42 fő; Berga-Elsterbe 1989. augusztus 7–22-ig 42 fő, Bad-Blankenburgba 1989. július 20.–augusztus 4-ig 41 fő, Zinnowitzba 2 csoportban: 1989. július 15–15-ig 9 fő utazhat. Az oberwiesenthal és bad-blankenburgi utazást egyenlően javasoljuk megoldani. Berga-Elsterbe és Zinnowitzba az utazást repülőgéppel szervezzük. A javasolt utazás módján változtatni lehet, abban az esetben, ha időben az alapszervezetek üdülétes felelős felé az igényelt utazási módot jelzik.

Csehszlovákia: A Csehszlovák Urán Vállalattal három üdülőhelyre 108 főre kötöttünk cseréüdülétes szerződést. Tátra-Lomnic „Urán” üdülőbe 1989. július 16–29-ig 40 fő, Harrachov „Svornost” üdülőbe 1989. augusztus 13–26-ig 32 fő, Medlovba 1989. július 8–21-ig 36 fő utazhat.

Flatalok! Kiszekes! A Medlovi családos üdülésre feltek tesszünk ajánlatot. Jelentkeztek a vállalati KISZ-bizottságon.

Tátra-Lomnicra és Medlovba az utazás szervezése egyenlően történik. Harrachovba az utazást autóbusszal szervezzük.

Jugoszlávia. 1989. októberben a Jugoszláv partnereinkkel szóbeli előtárgyalást folytattunk az 1989. évi cseréüdülétes lehetőségéről. Az előzetes tervek szerint 100 fő üdülétes 2 csoportban megoldható lesz. Ötven fő 1989. július 1–11-ig, 50 fő július 11–21-ig Gradacban, az adriai tengerparton tölthet el 10 kellemes napot. A csereszervezés megkötésére előreláthatóan 1989. áprilisában kerül sor.

Az 1989. I. negyedévre szóló SZOT-os beutalójegyek már az alapszervezeteknél vannak. A beutalási lehetőségéről az alapszervezetek szakszervezeti bizottságai és az üdülétes felelősök készségesen adnak információt.

A II., III. és IV. negyedévi SZOT-os üdülétes lehetőségekről, valamint a II. félévtől kiadásra kerülő hévíz Bányász Gyógyüdülő beutalójegyekről az Ércbányász újságban, valamint az alapszervezetek szakszervezeti bizottságain keresztül adunk tájékoztatást.

Jó egészséget, kellemes kikapcsolódást és pihenést kíván minden üdülői vágyónak a Mecseki Ércbányászati Vállalat Szakszervezeti Bizottsága.

Gamplert Lászlóné

A Tolna Megyei Vendéglátó Vállalat üzemelteti 1989. január 1-vel a Szolgáltató, Kutató-mélyfúró, valamint az Erdősítő üzem konyhákat. Az év első munkanapján megszépült környezet fogadta az étkezni kívánókat. A terítővel borított asztalokat vízzel teli kancsók, szalvéták és sőtartók, valamint fogvájók díszítik. Újdonság az ingyenes kenyérfogyasztás is, ami az áremelkedést követően különösen dicséretre méltó. Meg kell említeni a cégjelzés nélkül(!), rozsdamentes evőeszközöket. Már csak azért is, mert egyesek nem ténylegkedtek — már az első napokban zsebrevágtak néhányat. A „legkelendőbbnek” a villa bizonyult. Kérjük dolgozóinkat, ezután étkezés előtt jól mossanak kezét, nehogy „véletlenül” kezüköz ragadjon egy-két kanál, netán kés! Ellenkező esetben...

H. J.—Egyed Imre felvétele

Előbb a léceket kell átugrani...

Január közepén, ha nem is egy átfogó reform igényével, de a jobbítás szándékával gyűltek össze véleménycserére az üzemi munkaverseny-titkárok a Központban.

Homolai Gyula (Szolgáltató üzem), aki egyike volt azoknak, akik a megbeszélést kezdeményezték elmondta, hogy egységes szemléletre van szükség, hogy a megváltozott körülmények között legalább az igazságos értékelés révén próbálják megőrizni a munkaverseny-mozgalom presztízsét.

Bizony hálátlan feladat egy ötvenfős kiszolgáló brigád teljesítményét összevetni mondjuk egy háromfős termelői kollektívával.

Többen is szóltak arról, hogy például a különböző brigádcímek odaítélését oly sok szinten kell véleményeztetni, hogy az már komoly apparátust igényel.

Abban mindenki egyetértett, hogy a gazdasági munka legyen a legfőbb értékmérő, de abban már nem volt egységes a versenytitkárok véleménye, hogy az egyéb brigád-vállalások milyen súlyval nyomjanak a latba a kollektívák értékelésénél.

Laczkó László műszaki főosztályvezető, a vállalati munkaverseny-bizottság elnöke, reagálva az itt elhangzott felvetésekre elmondta, hogy természetesen a gazdasági munka az, ami a brigádok megítélésének alapját képezi, de nem csak ez minősít egy kollektívát.

N. G.

Tájékoztató

A társadalmi tulajdon védelme vállalatunk minden dolgozójának kötelessége. Az utóbbi hetekben kiderült, hogy éppen azok körében tapasztaltuk a kötelmek megsértését, akiknek elsőrendű feladata volt — hivatásukból adódóan — a közvagyon védelme. Házi vizsgálatunk ugyanis feltárta, hogy egyes polgári fegyveres örök megdézsmálták a közösség vagyonát.

Tapasztaltuk, hogy vállalatunk dolgozói élénken foglalkoztak a témával, elítélték a vétkeket, Dolgozóinkat — a közérdekre tekintettel — tájékoztatjuk, hogy a vizsgálat még nem fejeződött be, mivel a rendőrséget is bevontuk a felderítésbe. Az ügy lezárása több időt vesz igénybe.

A vállalat vezetése azonban — az eddig feltárt tények alapján — meghozta intézkedését, fegyelmi vizsgálatot indított, majd annak alapján meghozta az elsőfokú, nem jogerős fegyelmi döntéseit. Azonnali hatályú elbocsátás fegyelmi büntetésben részesült Papp Gábor, Bosnyák Sándor, Hotter László, Nyers Tibor, Máté Gábor és Klariánka Ferenc. E dolgozók tehát a munkakörükben tovább nem dolgozhatnak. Nem lopás, hanem a szolgáltatási kötelmek elmulasztása miatt elbocsátásban részesült Barcsa Zoltán.

Tekintettel arra, hogy a vizsgálat még folyamatban van, további intézkedések várhatók, amelyről dolgozóinkat tájékoztatni fogjuk.

Tanulságul tehát annyi levonható, hogy vállalatunk vezetősége szigorúan eljárta és el fog járni a vétkesek ellen. A becsületes dolgozók körében nagy felháborodást váltott ki a feltárt esemény. A vétkeket elítélők az ügyben véltlen polgári fegyveres örök is, hiszen egyesek alaptalan általánosításával az ő becsületüket is meg-hurcolták, kétségbe vonták.

Kérjük dolgozóinkat, hogy továbbra is éberben ügyeljenek a közös vagyonra, de egymásra is, hogy ne ismétlődjenek meg a fentiekhez hasonló események.

Mészáros István
vezérigazgató-helyettes

Mi a munkánkkal politizálunk

(Folytatás az 1. oldalról)

tem, az elmúlt évi tervet is kevesebb vajúvégi létszámmal teljesítettük. Jelenleg is mintegy 30 fő hiányzik és ez az év folyamán — a rehabilitáció és a keresetkiegészítési rendszert igénybe vevők miatt — tovább fog csökkenni. Ezt gyakorlatilag háromféleképpen ellensúlyozhatjuk: új felvételekkel (ez a létszám — főleg szakképzett vájárak tekintetében — nem számottevő), nagyobb teljesítményekkel (de ezt nem lehet a végsőkig fokozni), vagy pedig — és ez az egyetlen járható út — a munkaidőmérés jelentős javításával. (Ugyanezek a problémák jelentkeznek a kiszolgáló állományánál is.)

— Ez azt jelenti, hogy sokkal jobban oda kell figyelni a műszakszám növelésére, tehát a betegnapok, engedélyezett szabadságok, bumlik minél kisebb arányára kell törekednünk. Ezért ebben az évben is bevezetjük műszakba járó dolgozóink részére a többletprémiumot, amely tavaly nagyon jól bevált.

— Másik oldalról pedig — műszaki fejlesztéssel együtt — igyekeznünk nagyobb teljesítményeket elérni. Gondot kell fordítani a minőségi termelésre is, mert csak így lehet esélyünk arra, hogy félkilótervünket teljesíteni tud-

juk. Mindezeket felül nyomatékosan kívánom említeni a munkafegyelem, a biztonságos munkavégzés fontosságát. Ez az a dolog, amit soha nem hagyhatunk figyelmen kívül.

— Azt hiszem, eleget beszéltünk a követelményekről. Nézzük a másik, hasonlóan fontos oldalt, magyaráz: bérkérdésekben mire számíthatnak dolgozóink?

— Mivel egy meghatározott összeget kaptunk meghatározott létszámra, egyértelmű, hogy — tervteljesítés esetén — a megtakarított létszám pénzére tartathatunk igényt, s ez a többiek bérért növeli. Ez akár 6—7 százalékos nettó emelkedést jelenthet. Azt is világosan tudni kell, hogy az adózások ez évi változása önmagában is szintén 6 százalékos bérnövekedést hozott. Amennyiben vállalati béremelés is lesz, akkor esélyünk van arra, hogy az infláció várható mértékének hatását nagyrészt mérsékelni tudjuk. Ismét hangsúlyozom, hogy erre csak sikeres tervteljesítés esetén lehet számítani.

— Elképzelhető-e, hogy néhányzori szombati termelésre is szükség lesz?

— Ez is lényeges kérdés. Dolgozóinknak tudniuk kell, hogy a munkaidőmérés így is javítható. Ez természetesen a bér növekedését is jelentené, hiszen a többletmunkára tudunk fizetni, így ez valamilyen megoldás. Most nem az úgynevezett „kommunista műszakról” beszélünk, hanem teljes egészében kifizetésre kerülő bérről van szó. Az is tény viszont, hogy nyugdíjas bányászaink megsegítésére, vagy bármilyen nemes cél érdekében eddig is — és gondolom, ezután is — készséggel ajánlkoznak dolgozóink. Ehhez a kérdéshez a következő is hozzátartozik: törekszünk arra, hogy megszabaduljunk olyan emberektől, akik feleslegesen nagy költséget jelentenek. Őket elküldjük, vagy olyan helyet keresünk számukra, ahol hasznosabb tevékenységet végezhetnek. Ez nagyon nehéz feladat, hiszen a személyes sorsok elbírálását nagy körültekintéssel kell intéznünk. Azonban tudomásul kell venni, hogy ezek az intézkedések is javítják a többiek kereseti lehetőségét.

— Szeretném elérni, hogy döntéseinket közösen hozzuk, tájékoztassuk folyamatosan dolgozóinkat, kérjük ki véleményüket. Éreznek azt, hogy mi a munkánkkal politizálunk! Így akarjuk elősegíteni az éves terv elérését, mert úgy érezzük, hogy ebben az emberek mellettünk állnak. Ha nem is könnyen, de jó légkört kialakítva el tudjuk érni céljainkat — fejezte be tájékoztatóját az üzemigazgató.

Benedek Sándor

Érezhető szemléletváltozás A pártértekezlet után

— Ön, mint az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetője, meghívottként részt vett a december 10-ei vállalati pártértekezleten. Milyen benyomást tett Önre a párttagság küldötteinek tanácskozása?

— A beszámoló és a hozzászólások azt tükrözték — válaszolt Koszorús Pál —, hogy vállalatunknál is érezhető az utóbbi időben országos szinten végbement szemléletváltozás. Sok volt a kritikus hangvételű hozzászólás, szinte minden hozzászólásból kiérződött a vállalat jövője iránti aggodalom. Meglepett, hogy a párt milyen nyíltan keresi a változásokhoz legjobban illő jövőbeni szerepét és tevékenysége hatékonyságának fokozásán fáradozik.

— A pártértekezlet állásfoglalás tervezete és az elhangzott szóbeli kiegészítők és hozzászólások több pontban kapcsolódtak a főosztályon folyó tevékenységhez is. Mennyiben tudják Önök a vállalatnál folyó munkák gazdaságosságát javítani, elsősorban az anyag- és készletgazdálkodáson keresztül?

— Arra törekszünk, hogy olyan minimális készletszinttel gazdálkodjunk, amely a folyamatosságot nem veszélyezteti. Sajnos egyre nagyobb az áruhiány és ez a tény sokszor megnehezíti a törekvéseinket. Az anyagtakarékosság elsősorban műszaki feladat, de a gazdaságosabb helyettesítő anyagok beszerzésén mi is fáradozunk. Segítséget nyújtunk az inkurrens anyagok feltárásában és értékesítésében is. Nagy gondot jelent a szocialista relációjú import anyagokkal való gazdálkodás, mert a megrendeléstől a beszerzésig sokszor két év is eltelik...

— Nem mindenki előtt köztudomású, de a főosztályon folyó úgynevezett „egyéb tevékenység” fontos területe a vállalati gazdálkodásnak. Lehet-e ezt tovább fejleszteni?

— Főosztályunkon elvileg három terület jöhet számításba, ahol vállalati igényeken felül tevékenység folytatható. Sajnos a faterlep állandó fahiánnyal küzd, de a géppark állapota egyébként sem tenné lehetővé a jelentősebb mértékű bér munkát, a nyomda kapacitása pedig teljes egészében lekött. A harmadik tevékenységi terület a szovjet relációjú külkereskedelem, melynek továbbfejlesztése nemcsak vállalati, de népgazdasági érdek is, mivel jelentős mennyiségű tőkés importot kiváltó behozatalt bonyolítunk. A főosztály eredményét döntően a külkereskedelem adja. A Külkereskedelmi Minisztériummal jelenleg is tárgyalásokat folytatunk, célunk, hogy felettes szerveink anyagilag is ösztönözzék import tevékenységünket.

— Az elmúlt években a főosztályon igen jelentős lépések történtek a racionális munkaerő- és létszámgazdálkodás kialakítása, a munkafegyelem javítása terén. A pártértekezlet ezeket újra megfogalmazta, mint prioritásokat. Van-e ezeken a területeken még tartalék?

— A főosztály 1988-ban mintegy 10 százalékos létszámcsoökkentést hajtott végre. A szerteágazó feladatok miatt általában kis létszámú csoportjaink vannak. Ennek megfelelően a további létszámcsoökkentés nem könnyű feladat. Úgy gondolom, ha feladatainkat racionálisabban, hatékonyabban oldjuk meg, még vannak tartalékaink. Az új utak keresése elsősorban a vezetők feladata, de bízom abban, hogy a számítógépes anyagnyilvántartási és gazdálkodási rendszer is jelentős eredményt fog hozni.

— A munkafegyelem terén alapvető szemléletváltozást kellene elérni, s ez hitem szerint, minden kiadott utasításnál nagyobb eredményt hozna. Ez persze nemcsak vállalati, hanem országos probléma is. Úgy hiszem, hogy a gazdaság racionalizálása automatikusan javítja a munkafegyelmet.

— A pártértekezleten sok szó esett a pártideokrácia, a társadalmi demokratizmus szélesítéséről. Önnek, mint párton kívüli gazdasági vezetőnek, milyen benyomásai voltak ezzel kapcsolatban?

— A párton belüli demokráciát — mint párton kívüli — nem tudom megítélni. A társadalmi demokratizmus rohamléptekkel szélesedik, de megváltozott területeken.

— A gazdasági életben erősödött a gazdaságosságra való törekvés, ennek megfelelően némileg háttérbe szorultak a korábbi demokratikus elemek. Feltehetően erősíti ezt a folyamatot a közelmúltban elfogadott társasági törvény is.

— A társadalmi életben a demokratizmus olyan mértékűvé vált, amelyet néhány éve még elképzelni sem tudtam. Véleményem szerint, a pártideokrácia és a társadalmi demokrácia továbbfejlesztése jelentős mértékben elősegíti az ország gazdasági problémáinak megoldását is — mondta végezetül a kereskedelmi igazgató.

Veress Tamás

Tanácskozott a MÉV rehabilitáltak rétegszervezete

Tanácskozik a rétegszervezet.

A vállalati rehabilitált dolgozók sorstársközösségének erősítése, érdekeinek közvetítése és érvényesítése céljából megalakult a rétegszervezet a BDSZ és a MÉV szakszervezeti bizottsága keretében belül. Január 6-án a központi irodaház tanácstermében tartották meg első önálló érdekvédelmi értekezletüket, amelyen Szemán István, a bizottság elnöke ismertette a több mint 200 meghívott előtt a rehabilitáltak rétegszervezetének alapszabályzatát.

Ebben megfogalmazást nyert, hogy a rehabilitált dolgozó a megváltozott munkaképességének és az egészségi állapotának megfelelő munkakörben, az átképzési idő tartamára és újrakezdéséhez anyagi támogatást igényel. Cél, az egészségügyi feltételek javítása, a rehabilitáltak érdekeinek képviselése az állami és társadalmi szervek előtt, valamint társadalmi céljainak érvényrejtetése, az indít-

emberközpontú alkalmazásának biztosítása.

Ezt követően rehabilitációs rendeletek módosítását indítványozták, az erre vonatkozó javaslatot elfogadásra ajánlva a MÉV szakszervezeti bizottságának és a kérésüknek további támogatását az Országgyűléshez.

Az indítvány hét pontban fogalmazta meg a módosítási javaslatot. Ebből megtudhattuk, hogy a rehabilitált dolgozók egészségében bekövetkezett munkaképesség-csökkenést

anyagi kár formájában kell megjeleníteni és azt önállóítani kell, a dolgozó az elvégzett munka arányában kapja meg a teljes bérét. Választási lehetősége legyen — figyelembe véve a munkakörre való alkalmasságát — az egészségi állapotának megfelelően a munka kiválasztásában. A rehabilitált dolgozót anyagilag és erkölcsileg is érdekelte kell tenni munkájának végzésében. Az indít-

vány pontjai közül kiemelhető, hogy a rehabilitált dolgozónak járó kiegészítés, járadék összegét levonás ne terhelje és legyen adómentes, a bérkifizetést pedig a nyugdíjintézet folyósítsa számukra.

Ha a vállalat a dolgozót nem tudja foglalkoztatni, akkor az évi nyereség és a hűségjutalom a bérében jelenjen meg és a kiegészítés átlagában csak a folyó év szakmai átlagát számítsák, míg a föld alatti átlagban ne legyen benne a más föld alatti szakma átlagkeresete.

Ezután szenvedélyektől fűtött hozzászólásokra került sor, majd a felvetett kérdésekre Horváth Sándor, dr. Kóbor Béla, Róka Sándor és a Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság képviselője válaszolt azzal, hogy a vállalat a gondokat jól ismeri és az elhangzottakat ismételtelen az illetékes szervek felé továbbítani fogják.

Kovács—Csöndör

Turizmus

Vállalatunk utazást szervez Bécsbe március 10-én (egy nap). Résztvételi díj: 700 forint plusz 20 ATS. Turistacsoporthoz indul Isztambulba április 30—május 4-ig (öt nap). Résztvételi díj: 2000 forint plusz 90 DM.

Erdeklődés és jelentkezés: Munkasellátási osztály, Munkásszálló A épület, 216-os szoba. Telefon: 35-05, Borbásné ügyintézőnél.

Lifftel vagy toronydaruval?

Akaratuk ellenére ismét veszélyes zónába kerültek a PMSC sakkozói, akik fittyet hányva a szakosztály létezését fenyegető viharfelhőkre, tavaly ismét — nagy fölénnyel — bajnokságot nyertek az OB II-ben. Ez pedig azt jelenti, hogy idén ismét a magyar bajnokság legfelső osztályában szerepelhetnek.

Ennek okán a Dunántúli Napló „Megint liftezés lesz” címmel terjedelmes cikkben foglalkozott a szakosztály múltjával, de inkább a jövőjével.

Ismét bajnoki meccset játszanak majd tehát a néhány évvel ezelőtti kontinenzbajnok Spartacus-szal, a tavalyi BEK ezüstérmes Bp. Honvéddal és a Portisch Lajost, valamint a három Polgár lányt felváltató MTK-VM-mel.

Ez legalább oly hálátlan feladat, mintha a klub labdarúgóinak egy bajnokságban kellene játszania mondjuk a Bayern Münchennel, a Benficával — meg netán a sztárokkal teltüzdelt — AC Milánnal.

Igy aztán nem is igen lehet más céljuk a sakkozónak, mint megkapaszkodni az első osztályban. Ha ez nem sikerül, akkor marad a liftezés, mert a csapat a másodosztályban

abszolút favorit, az élvonalhoz pedig nem biztos, hogy elég erős.

Az említett — egyébként igen optimista hangvételű — cikk szerint, a PMSC sakkozójának négy-öt hasonló játékerejű csapattal kell versenyt futnia a bentmaradásért.

Bár csak így lenne, de amíg a riválisok évről évre erősödnek, addig a pécsiak...

Nos, Kádár Gábor szerint, a legnagyobb érvágás Karsa László tavalyi távozását volt.

— Vele reális esélyünk lenne a bentmaradásra — vélekedik a vezető edző. — A minősítések szempontjából a sakk az egyesület legeredményesebb szakosztálya, hat AISH elsőosztályú és két ifjúsági aranyjelvényes versenyzővel.

Sajnos azonban a támogatást nem ennek arányában kapjuk. Nem panaszként mondom, de az OB I-es csapatok közül mi gazdálkodunk a legkevesebb pénzből, ráadásul a versenyzetési költségei az árnyalódások miatt várhatóan tovább növekednek ebben az évben. Ennek ellenére a csapat eltökélt szándéka, hogy megkapaszkodunk az első osztályban.

Ehhez akkor lenne reális esélyünk, ha — csakúgy, mint bárhol Európában — nyolcfős együttesek küzdenének a bajnokságban.

A magyar sakk csapatbajnokság küzdelmei azonban valamelyes rejtélyes — talán takarékosági(?) okból tizenegy táblán folynak.

Mint gyakorló sakkozó és mint a pénzsűke világot (c)szervenő állampolgár, legszívesebben keseregnek ezen, már-már hajlanék arra, hogy minden gazdasági gond forrása e pazarló játék lehet, ám épp a minap értesültem arról, hogy ez nem egészen így igaz.

Egyes szakosztályokat — több milliós költséggel — még toronydaru segítségével is alig képesek szinten tartani, ugyanakkor liftezik egy sakksapat ennek körülbelül három százalékáért. Szerencsére idén még van miből lifteznünk, de ösztintén szólna aggódnom értük.

Hallottam már olyat, hogy valaki súlyos ezreket kacsalábon forgó palotát bérelt a Mecsekoldalban, de az újságelőfizetést lemondta, mert ekkora terhet már nem tudott elviselni.

(engé)

A PMSC sakkozói Kádár Gábor vezető edző irányításával készülnek a bajnoki mérkőzésekre.

Az Ércbányász Horgász Egyesület vezetése a horgásztársak részére a Ságvári Endre Művelődési Ház első emeleti tükros termében állmvetítéseket szervez.

Február 7-én: Baranya—Tolna—Somogy megyei horgászvízek.

Horgászoknak

Február 14-én: Fenn és Lenn, benne „az óvatoss süllo és halak élete stb.”.

Február 21-én: Gazsi és a

cselgáncs, egy nap pontyfogás története.

Az előadások kezdete 17 óra. A résztvevők között nyeregménytárgyak kerülnek kirosorlásra. Várjuk megjelenésüket.

Jó szerencsét!
Rác Gyula

Sokkhatások

Egy szórakozottságáról nevezetes édlis ismerősöm mesélte a minap, mi is történt vele január másodikán.

Azon a nyirkos, ködös hajnalon még a szokott-nál is álmosabban lépett be az üzemi étkező ajtaján, ám a látványtól földbe gyökerezett a lába. Ijedtében azon nyomban fel is ébredt, mert — saját bevallása szerint — azt hitte rossz buszra szállt, az is átvillant az agyán, hogy esetleg a pilóta tévedt el a sűrű ködben, de a kollégáj csakhamar megnyugtatták, jó helyen jár, ez valóban az EDÜ étterme, csak éppen a leállás alatt annyira megszépült, hogy rá sem lehet ismerni.

Percekbe telt míg elmúlt az a sokkhatás, amit a gyönyörűen felújított étterem látványa váltott ki nála.

Egyébként egy jeles pszichológustól azt hallottam, hogy a mai világban, amikor minden csak romlik, egy, a környezetünkben hirtelen bekövetkező gyors és jelentős mérvű javulás még a legeredeményesebb embereknél is sokkot okozhat. Anyira elszoktunk ugyanis a gyorsból, a jelentős mértékűtől és főként a javulástól...

Amúgy az étkező, melyet ez évtől a Tolna Megyei Vendéglátóipari Vállalat üzemeltet (erről saját szememmel én is meggyőződhettem a minap), valóban gyönyörű. A felújítást vállalatunk költségén végezték, a konyhában kicsérélték a teljes berende-

zést. Itt most a szalámszeletelő géptől a sótartóig minden a MÉV tulajdona, a tolnaiak pedig bérleti díjat fizetnek érte.

Egyébként ők nemcsak ezt, de az ugyancsak újjávarázsolt Szolgáltató üzemi konyhát is átvették és ugyanolyan áron színvonalasabb, jobb ellátást ígérnek, mint a korábbi üzemeltető mecsekvidékiek.

Dolgozóink szerint, ezidáig be is váltották ezt az ígértüket és mindenki örül, hogy ma már igazán kulturált körülmények között fogyaszthatják el reggelijüket, ebédjüket.

Az emberek túlnyomó többsége meg is becsüli a megszépült környezetet, a lényegesen jobb körülményeket. Akadnak azonban, akik ezt túlzásba viszik.

Némelyeknek ugyanis olyannyira tetszenek az alumínium evőeszközöket nemrégiben felváltó csillogó, villogó és valóban esztétikus rozsdamentes káncsok, kések és villák, hogy nem merik a konyha dolgozóira bízni a megtisztításukat. Mert ugyan mi mással lehetne magyarázni, hogy étkezés után hazaviszik azokat. Ez még nem is lenne gond, ha másnap — természetesen szépen megtisztítva — vissza is hoznák. Ha már egyszer ilyen bizalmatlanok...

De sajnos, nem csupán bizalmatlanok, úgy tűnik szórakozottak is egyesek, minduntalan otthon felejtik a hazamentett evőeszközöket.

Mindenesetre, ha a jeles pszichológussal ismét összefutok, feltétlen megtudakolom tőle, hogy a sokkhatás okozhat-e krónikus szórakozottságot?

Nógrádi Gábor

HÍREK

A Pécs Megyei Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága a 146/1988. (XII. 9.) sz. határozatával a Sörház utca közterület elnevezését Dr. Majorossy Imre utca elnevezésre változtatta.

Sportmozaik

Január végén tizenkét csapat részvételével megkezdődött a Bányász Kupa vállalati teremlabdarúgó bajnokság. A körmérkőzéses rendszerben lebonyolításra kerülő mérkőzés-sorozat áprilisban fejeződik be. Újdonság, hogy a négy mezőnyjátékoskal és kapussal felálló csapatok nem focival, hanem az annál valamivel kisebb és könnyebb röplabdával játsszák a találkozókat. Ez a változás nyilván a technikásabb labdarúgók kedvez. A mérkőzéseket szombatonként 19 órától az 508-as Szakmunkásképző Intézet tornacsarnokában rendezik.

Február 7-én asztalhoz ülnek a sakkozók is. A munkásszálló sakktermébe délután fél ötre várják a résztvevőket és a technikai értekezlet és a sorsolást követően megkezdődik az 1989. évi vállalati bajnokság.

Március elsejéig lehet nevezni az SZMT Kupára. Újdonság, hogy az idei versenysorozat újabb két sportággal bővül: a sakkozók és az asztaliteniszezők is bekapcsolódnak a küzdelembe.

Asztalitenisz

Kitűnően szerepeltek asztaliteniszezőink a Szolnokon megrendezett országos bányász bajnokságon. A férfi csapatversenyben a dr. Bárány Imre —Uzsoi Viktor páros győzött, míg egyéniben (holtversenyben) a harmadik helyet szerezte meg a két kiváló játékos.

Jól helytállt női első csapatunk is, amely az igen erős mezőnyben a legjobb nyolc közé jutott. Egyéniben Tukora Istvánné volt a legeredményesebb, aki beverekedte magát a hatos döntőbe.

Függőleges: 2. Budapesti múzeum. 3. Német író. 4. Női név. 5. Japán drámai műfaj. 6. Igeköltő. 7. Van ilyen szó is. 8. Város az NDK-ban. 9. Esztendő. 10. Tagadószó. 11. Fordított kettős betű. 12. Névelők. 13. Len betűl. 18. Nagy edény. 20.

Hibaigazítás

Előző számunk második oldalán (Ütebörze) a pályázatok beadásának határideje helyesen: 1989. február 24.

Értesítés

A „Landler Jenő” Munkásor Baráti Kör 1989. február 8-án 16 órai kezdettel taggyűlést tart a III. sz. Mozgalmi Házban (Pécs, Tüzér u. 3/1.). A taggyűlésre ezennel szeretettel meghívjuk a Baráti Kör tagjait és mindazokat, akik tagjai kívánnak lenni.

Intézőbizottság

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és 26. sorában Törő István: Téli vándorlegények című verséből idéztünk egy szakaszt. Megfejtését az idezetet kérjük beküldeni február 10-ig a szerkesztőség címére. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Vízszintes: 14. Nagyszerű! 15. Elő. 16. Valami alatti helyre. 17. Női név. 19. Strázsza. 21. Erva bígyel. 22. J. S. N. 23. Erdőben vannak. 25. Indulatsz. 27. Az egyik oldal. 28. S. T. 29. Lecomol. 31. Fundamentum. 33. Fél fűga! 34. Szobahatár. 35. Férfinev. 37. Triko. 38. aaaa. 40. Vízpartó edény. 42. Krypton. 44. Római kilencszázötven. 45. Ülőhely. 47. Német névelő. 48. Saját hangzó. 50. Ravasz állat. 52. Fundamentum. 54. Apró. 56. Menyasszony. 58. Kopasz. 59. Tantál. 60. Névelő. 62. Társas-kör. 66. Köszönés. 67. Víznyerő hely. 68. A beszéd. 70. Tál betűl. 71. Filmbeli varázsló. 72. Becézett női név. 73. Sápadtá válik. 75. Nátrium. 76. Bátorok-dik. 77. Azonos betűk. 79. Félig járkál. 80. Nagy edény. 82. Alumínium. 85. Argon. 87. Albert... község. 88. Fájó dollog. 90. Sárvíz völgye. 93. Professzionista. 94. Vasút.

Függőleges: 2. Budapesti múzeum. 3. Német író. 4. Női név. 5. Japán drámai műfaj. 6. Igeköltő. 7. Van ilyen szó is. 8. Város az NDK-ban. 9. Esztendő. 10. Tagadószó. 11. Fordított kettős betű. 12. Névelők. 13. Len betűl. 18. Nagy edény. 20.

Égítést. 23. Postán küld. 27. Pénzintézet. 29. Házikó. 30. Lopva figyel. 32. Gyümölcsnedv. 33. Hirtelen felvesz. 36. Vízben tisztít. 39. Jegykezelő. 41. Irányítószáma: 7215. 43. Azonos betűk. 46. Igen — oroszul. 49. Visszaírt! 51. Allóvíz (ford.). 53. Protoktínium. 55. Fél saller! 57. Férfinev. 61. Társas összejövetel. 63. Vízi növény. 64. Csomagolóanyag. 65. Kötelleket bont. 69. Mássalhangzó. 72. Tagadószó. 74. Kettő. 75. Ékszer. 78. Kezével fog. 80. Királyi szék. 81. Ital betűl. 83. Román pénz-nem. 84. Olajos növény. 86. Vízi átkelőhely. 87. Szellemi munkás. 89. B. K. 90. Vissza! 91. Rádium. 92. Személyes névmás. 93. P. V.

Juhász Károly

Lapunk december elsején számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Aki könnyen viseli múltját, az bizonyosan meghosszabbítja életét.

Könyvtudalomban részesülnek: Lakatos Sándorné (Komló, Tompa M. u. 6., III/2. 7300), Kőszegi Jánosné (Kővágószőlős, Ady E. u. 11. 7673), Szabó János (MÉV II. rakodó, szállítás).

Autósbarátok háza táján

Az MHSZ Szolgáltató üzemi klubjának autósbarát szakosztálya keveset hallatott magáról az elmúlt évben. Pedig a profiljuknak megfelelő programok, illetve a gépjármű-tulajdonosoknak nyújtott szolgáltatásaik kedveltek voltak dolgozóink körében.

— *Minék tulajdonítható ez a csend? Passzivitásnak? Netán a hírközlésnek?* — kérdeztük a szakosztály vezetőjétől, Danka Károlytól.

— Inkább az utóbbinak tudnám be, ugyanis szakosztályunk 1988-ban is élt és dolgozott. A 27 fős tagság a tavalyi évben is igénybe vehette és vette is a gépkocsi-karbantartási, illetve javítási lehetőségeket. Jól felszerelt műhelyeinkben minden eszköz rendelkezésre áll a kisebb javítások elvégzésére, a kocsik vizsgára való felkészítésére. Szakembereink hente 2—3 autó diagnosztikai vizsgálatát végezték el.

— Nem maradt el a májusi győzelem napi harci-túra sem, melyet a IV. sz. bányüzemmel közösen szerveztünk. Meg kell jegyeznem, hogy a megemelkedett üzemanyag- és alkatrészárak mellett egyre kevesebben vannak azok, akik hajlandók feláldozni saját gépkocsijukat egy-egy versenyre.

— Az áprilisi ingyenes fényszóró-beállítást sikerrel könyvelhettük el, az

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felolós szerkesztő:
Kisardóci János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felolós kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyad út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felolós vezető:
Spercel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
szakszervezeti
bizalmi kiadvány
Ny-623-4

Nyilvános pb-ülés a IV. számú bánya- üzemben

Január 24-én kibővített pártbizottsági ülést tartott a IV. sz. bányáüzem pártbizottsága. Az ülésre meghívást kaptak az üzem társadalmi szerveinek képviselői, a gazdasági vezetők. Ezt az indokolta, hogy a tárgyaló témák szélesebb érdeklődésre tartottak számot, mivel az üzem 1988-as tervének teljesítéséről és az 1989. év feladatairól, valamint a vállalati lakás-gazdálkodás aktuális kérdéseiről volt szó.

Honti Lajos — a pb titkára — bevezetője után Varga László üzemigazgató elmondta, hogy az üzem alapvető célkitűzéseit teljesítette azzal együtt, hogy igen szigorú feltételeknek kellett megfelelni az 1988-as évben. Többek között állandó létszámhiány, mind vajúgón, mind a kiszolgálók körében, illetve év végén plusz fémkilót kellett hozni a vállalat igényeinek megfelelően. Az 1989-es esztendőről röviden azt lehet mondani, hogy ha lehet, még nagyobb nehézségekkel kell szembenézni, hiszen a kormányzat megszorító politikája mellett számolni kell az EDÜ tervezett rekonstrukciójával is, ezért az első felévben többletet kell termelni mintegy 3 százalékkal.

Az üzemigazgató megemlítette azt is, hogy vállalati szinten bizonyos szervezeti egyszerűsítések is sor kerül majd, aminek lehetnek kihatásai az üzemre is.

A tanácskozás második napirendjének előadója Szabó Sándor, a vállalati munkásellátási osztály vezetője volt. Tájékoztatót adott arról, hogy a dolgozók lakáshozjutása milyen feltételek mellett lesz lehetséges az elkövetkező években. Az elmondottak kapcsán egy gondolat jutott eszembe. A vállalat nem kis erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy lakáshoz juttatással letelepítse dolgozóit. Évente 100 millió nagyságrendben fordít pénzeszközöket erre a célra. De ez az erőfeszítés is hiábavaló és csekély eredménnyel jár, ha a kormánynak ugyanez nem érdeke. Azzal, hogy a tanács megvonta a vállalattól a bérlőkielölés jogát, szinte teljesen megszüntette azt a lehetőséget, hogy a vállalat egy-egy lakással több jogos igényt is ki tudjon elégíteni.

Weszli László

Kemény esztendőre készülve Cél: a termelés további koncentrációja Tervek, elképzelések a III. sz. bányáüzemben

Aligha szükséges különleges jóstehetség annak megjövendöléséhez, miszerint az idei esztendő semmivel sem lesz könnyebb, mint az előző volt, sőt, minden korábbinál nagyobb erőfeszítéseket kell majd tenni az egész vállalatnál, hogy a velünk szembeni elvárásoknak megfeleljünk. Ennek kapcsán kerestük meg Benkovics Istvánt, a III. sz. bányáüzem igazgatóját, aki az új esztendő tennivalóiról és arról nyilatkozott, hogy milyen intézkedésekkel szeretnék biztosítani az üzemi tervfeladatok maradéktalan megvalósítását.

— A legfontosabb feladatunk az eredményes gazdálkodás — mondja először az üzemigazgató. — Ez a követelmény egyrészt termelési, másrészt költséggazdálkodási feladatot takar. A kettő közül a termelési tünik könnyebben teljesíthetőnek, az utóbbival, úgy vélem, komolyabb nehézségeink lesznek.

— Az eredményes gazdálkodás érdekében fel kell sorakoztatnunk az üzem összes dolgozóját, tudatosítani kell az emberekben, hogy csakis jó közösségi szellemben, együtt cselekedve valósíthatjuk meg céljainkat.

— Célunk továbbá a munkafegyelem javítása. Ezen belül feltétlen szükségesnek tartjuk a törvényes távollétek számának további csökkentését.

— Külön szeretnék szólni a létszámgazdálkodásról. Ez évben ugyanis meg fogjuk szüntetni az úgynevezett bújtatott állásokat. El kell érnünk, hogy mindenki azért kapja a fizetését,

amit dolgozik, amit csinál. Vannak ugyanis olyanok, akik állandó föld alatti állományban a napszinten tevékenykednek. Nem feltétlen célunk, hogy ők a jövőben kevesebbet kereszenek, de le kell majd mondaniuk olyan előnyökről, kedvezményekről, amelyek csak a föld alattiakat illetik meg.

— Ezt a kérdést nagyon kritikusan fogjuk kezelni, mint ahogy azt is, hogy a nyugdíjba vonulók és a bányászati keresetkiegészítést igénybe vevő dolgozók — itt természetesen nem a vajúgóiokról beszélek — helyére szükséges-e újakat felvenni. Az így felszabaduló bérekből a többletmunkát szeretnénk fokozottabban elismerni.

— Továbbra is keressük a módját, hogyan tudnánk eredményesebben, hatékonyabban termelni. Az elmúlt évben kézzelfogható eredményeket hozott egyes kétszakos csapatok felfejlesztése háromszakossá. E téren is van még lehetőség a továbblépésre, ugyanakkor szeretnénk a termelést kisebb területre koncentrálni.

— A jövőben is a minőségi munka lesz a legfőbb követelmény és ennek szellemében dolgozunk egy hatékony ösztönzési rendszer kialakításán. Célul tűztük ki, hogy megteremtjük az autonóm munkacsoportok működésének feltételeit, hiszen dolgozóink részéről már tavaly is jelentkezett ilyen igény. Akkor — az üzem ismert

gondjai miatt — nem volt módunk behatóan foglalkozni ezzel a kérdéssel.

— Az idei esztendő sem ígérkezik könnyebbnek, de ismerve az üzem dolgozó kollektíváját, bizom abban, hogy célkitűzéseinket meg tudjuk valósítani — mondta végezetül Benkovics István.

N. G.

Fegyelem, biztonság, hatékonyság.

Csöndör László felvétele

A bizalmi testületi ülésről jelentjük

Január 26-án a Központban tartotta a vállalati szak szervezeti bizalmi testület az idei első ülését. Előbb Gyulai Sándor, a vszb titkára tájékoztatta a jelenlévőket az előző testületi ülés óta végzett munkáról, majd a vállalat 1988. évi bérfejlesztési és bérpolitikai irányelveinek megvalósításáról készült beszámoló került napirendre.

Az írásos jelentés — melyet a vszb mellett működő közgazdasági munkabizottság készített —, egyebek között megállapítja, hogy a tavaly júniusi bizalmi testületi ülésen elfogadott bérszínvonal növekedést valamennyi üzem jelentősen túlteljesítette.

A bérfejlesztési keretből, valamint a létszámmegtakarításból eredő bérekből a vajúgói dolgozók alapbére 10, az egyéb föld alattiaké 7,5, a külszíni dolgozóké 5 százalékkal kellett, hogy növekedjen a bérpolitikai irányelveknek megfelelően.

Vállalati átlagban 7 százalékkal nőtt a kereset-színvonal úgy, hogy az üzemek a kötelező előírásokat betartották és a javasolt bérpolitikai irányelveket követték a bérfejlesztés végrehajtása során.

Az írásos beszámolót — melyet a vszb egy héttel korábban véleményezett — Horváth Sándor, a közgazdasági munkabizottság vezetője néhány számadattal kiegészítette. A vszb tagjai ugyanis felvetették, hogy az átlagbérek üzemenkénti

alakulását célszerű lenne a létszámmegtakarítás függvényében vizsgálni.

A vita során Misota Lajos (Ércdúsító üzem) ennél is tovább ment. Szerinte nem csupán az elmúlt évi létszámmegtakarítást kell nézni, hanem például az 1982-es adatokkal kell azt összevetni. Az EDÜ-ben azóta ugyanis jelentősen csökkent a létszám (a nem fizikaiaké például 48 százalékkal) és bár a bérfejlesztésre a létszámmegtakarítás révén nyílik mód, az ő üzemük ma az utolsó helyen áll a keresetek növekedésének mértékében.

Gábor Szabolcs (V. sz. bányáüzem) feltette a kérdést: a központi pénzeszközök elosztásánál ismét a régi egyenlőségi elv érvényesül? Hiszen az V. sz. bányáüzem plusz terheket vállalt, módosított, felemelt tervet teljesített, míg a III. sz. bányáüzemben súlyos gondok voltak a termeléssel.

Gyulai Sándor összefoglalójában szövegezte arról, hogy nincs értelme az egymásra mutogatásnak. A III. sz. bányáüzemi kollektíva becsületes helytállása nélkül

különben sem beszélhetnénk ma vállalati tervteljesítésről. Utalt arra is, hogy a bérkérdéssel kapcsolatos döntések többsége 1988-ban itt, ezen a fórumon született.

A vszb titkára reagált az SZMT-nek a Dunántúli Naplóban aznap közzétett állásfoglalására. Ennek kapcsán leszögezte, téves az az állítás, hogy minden vállalat kezében ott van a bérfejlesztés lehetősége. A MÉV. sajnos, nincs ebben a helyzetben, így a szak szervezet sem tehet mást, mint hogy felsőbb szintű kedvező döntésre vár.

A beszámoló a testület egyhangúlag elfogadta, majd a vállalati törzsgárdaszabályzat módosítását tárgyalta meg.

Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes, a tervezet előterjesztője, szóbeli kiegészítésében szövegezte arról, mi tette szükségessé a törzsgárdaszabályzat módosítását. Az okok között említette, hogy egyrészt vállalati hatáskörbe került a szabályozás, másrészt az adózási rendszer módosítása és a bányászati keresetkiegészítés bevezetése indokolja a változtatást.

Az írásos tervezettel kapcsolatban — melyet a bizalmi testület már a decemberi testületi ülésen kézhez vehettek — többen is módosító javaslatot tettek. Volt, aki azt indítványozta, hogy öt, tíz, illetve tizenöt év munkaviszony után, ha pénzjutalmat nem is, de legalább emléklapot, vagy jelvényt kapjanak dolgozóink, végül azonban a testület úgy döntött, hogy az eredeti tervezet fogadja el.

E szerint külszínj dolgozók esetében húsz év vállalati munkaviszony után öt nap munkabér (ami nem lehet kevesebb 2000 forintnál), huszonöt év után tárgyjutalom (tízezer forint értékben) illeti meg a törzsgárda tagjait.

Csöndör László felvétele

(Folytatás az 5. oldalon)

A testületi ülés résztvevői Misota Lajos hozzászólását hallgatják.

MÁSODIK OLDAL

Gönczör Zoltán (V. sz. bányász):

1. — Megváltást hozó észrevételeket, javaslatokat mindenesetre nem várok. Várom viszont, hogy tiszta képet (ne igazat, hanem valódit) kapjak a vállalat jövőjét jelentő fejleményekről (ez az alap); értem meg, hogy a jövő — ha lesz jövő — milyen feladatokat, lehetőségeket tartogat számomra gazdasági és politikai területen.

2. — Feladat, hogy ne vállaljunk fel mindent, ki kell tudni választani azt a néhány „meleg pontot”, ahol a fiatalok kötődése a legnagyobb hozzánk. Meg kell, hogy nőjön a vezetői „mondás” felelőssége, mert az bizalmi kérdés.

— Nagy szerepe lesz a jövőben a személyes kapcsolatoknak a KISZ-vezető és az egyes tag viszonyában.

3. — A program „papírlag” jó, megállapításainak, óhajításainak eredménytartalmát a napi gyakorlat dönti el. Örülök, hogy nem egy központi anyag sokadik példányát, hanem kitűnik belőle, hogy a MI szervezetünkre szabott, ide adaptált. Hol veszi észre a program azokat a feszültségforrásokat, és még bizalmat élvező pontokat, amelyekben még a magunk oldalára állíthatjuk a vállalati ifjúság nagy részét.

Lakatos Zoltán (V. sz. bányász):

1. Őszinteséget, nyíltságot, saját fiataljainkat érdeklő és érintő kérdésekre adott kielégítő válaszokat. Saját bürokratikus és formai szervezetünk egyszerűsítését, ezekre javaslatokat. Megfontolt, erkölcsileg feddhetetlen ifjúsági vezetőket.

2. Nagymértékű bürokrácia megszüntetése, egyéni érdekvédelem megerősítése, vonzó, érdekorientált

Más lapokhoz hasonlóan a Más(od)ik oldal is egyszerű és gyors módját választotta a vélemények mintavételének. A vállalat különböző beosztású és életkorú dolgozóinak tettük fel a következő kérdéseket:

1. Mit vár a vállalati KISZ-értekezlettől?
2. Melyek a legfontosabb feladatok az ifjúsági szervezet megújítása terén?
3. Mi a vállalati KISZ-bizottság programjáról a véleménye?

Körkérdés

programok, felesleges formalitások elhagyása, egyénihez való foglalkozás előtérbe helyezése.

3. Újabb és jobb, mint az eddigiek, a lényeg a megvalósításon és a végrehajtáson, illetve a tagság által igényelt programok végrehajtásában van. A vezetés teljesen a tagságnak legyen alárendelve.

Baranyák Sándor (V. sz. bányász):

1. Azt, hogy a mostani apparátust bizalmával újra megerősíti. Tisztázódnak az erőviszonyok és mindenki magáévá teszi a KISZ-bizottság programját. A testületen belül helyreállnak a képviselői arányok. Közös nevezőre jutunk abban, hogy az előrelépésnek milyen feltételei vannak és ezeket, hogy lehet biztosítani. Amit nagyon fontosnak tartok az az, hogy KISZ-vezetőink megértsék azt, hogy az érdekvédelemre nincsenek megfelelő jogszabványaink és ezért beépülve a SZIT-be azt fel kell támasztanunk és ezen a vonalon érvényre juttatnunk a KISZ-tagság egyéni érdekeit. Ismét le kell szögeznünk azt a tényt, amit mindenkinek meg kell értenie, hogy mi elsősorban politikai szervezet vagyunk, van saját véleményünk, amit bármilyen fórumon hajlandók vagyunk képviselni.

2. Fogadóképessé kell tennünk magunkat az új dolgok, merőben más el-

az MSZMP-vel. Ki kell dolgoznunk egy új választási rendszert, ami a többes jelölésre épül. Látványosan kell politizálnunk, működnünk, hogy tagjaink érezzék, ennek a szervezetnek van jövője és jelentősége. A taggyűléseket kötetlenebbé és beszélgetés jellegűvé kell tennünk. Gondolkodnunk kell újformájú rendezvényeken, el kell rugaszkodnunk a beidegződésektől.

3. A programot jónak tartom, ami nagyon pozitív benne az, hogy a realitásokra épül, amiket képesek vagyunk képviselni. Az is jó benne, hogy ezt egy alapnak lehet venni, amit a vállalat minden egysége elfogadhat és ehhez csatlakozhat a speciális dolgaival.

Költségvetés és munkaprogram

A KISZ-en belül zajló változások és folyamatok ez egyszer nem jelentettek központi témát a KISZ MÉV Bizottsága ülésén január 25-én. A testület először az 1989. évi költségvetést és az egyéni, illetve kollektív kitüntetések odaítélésének rendjét tárgyalta meg. A költségvetési terv megvitatása során a testület tagjai részéről kérdések merültek fel az egyes költségvetéssel kapcsolatban. Ezekre a KISZ vállalati bizottságának titkára, Varju László válaszolt. A testület a beszámoló egy tartózkodás mellett elfogadta.

Az 1989. évi költségvetési tervet a bizottság egy későbbi időpontban tárgyalja, mert még nem végleges az ez évre rendelkezésre álló pénzeszközök nagysága. A következőkben a KISZ MÉV Bizottsága munka- és üléstervét, valamint a kollektív és az egyéni keretszámok tükrében a kitüntetések üzemek közötti elosztását, valamint az elosztás szempontjait tárgyalta a testület. A

KISZ vállalati bizottságának politikai munkaterve volt a következő megtárgyalandó téma. Ebből kiderült, hogy a szervezet a korábbi oktatási és tájékoztató mechanizmusból nem mindent kíván megtartani. Ahhoz, hogy valóban eredményes lehessen, erősíteni kell a párbeszéd jelleget az előadók és a hallgatók között. Erre utalnak a tavalyi év tapasztalatai is, hiszen igazán sikeresnek csak a fórumok nevezhetők, illetve a titkárság néhány előadása, ahol vita alakult ki a hallgatók között. E tények figyelembevételével készült el a KISZ MÉV Bizottsága 1989. évi első féléves politikai munkaterve, amit a testület egyhangúlag elfogadott.

Végül a különféle napirendjeként a testület megbízta a szervező titkárt a Főka-móka vízivételkedő elmaradása okainak kivizsgálásával. Ennek eredményéről a következő ülésen tájékoztatja a testületet.

KISZ MÉV Bizottsága

Az üdültetéstől a vállalkozásokig

Január 23-án, immár második alkalommal tartott munkamegbeszélést a vállalati szakszervezet és KISZ-bizottság apparátusa. A tavalyi első találkozójukon döntöttek úgy, hogy a jövőben rendszeresen tájékoztatják egymást problémáikról, terveikről, elképzeléseikről, ahol ez lehetséges még szorosabb teszik az együttműködést a két tömegszervezet között.

A mostani találkozóknak különös aktualitást adott, hogy mind a szakszervezet, mind a KISZ választások előtt áll, ám a megbeszélésen szó volt az üdültetéstől éppúgy, mint a fiatalok letelepedési segélyéről, vagy az esetleges közös vállalkozásokról.

Ismeretes, hogy a gyermeküdültetést vállalatunknál évek óta a KISZ szervezi és a szakszervezet finanszírozza. Dolgozóinknak 460 iskolás korú gyermeke nyaralhat majd Balatonmária-fürdőn, Magyarherotelenden és Lengyelországban tavalyi áron — ami igazán örvendetes. Ezen felül ugyan-csak a kiszesek szervezésében utazik — csereüdültetés keretében — a csehországi Medlovba — dolgozóink egy hetvenfős csoportja.

Ez évben is szerveznek kommunista műszakokat, amelyek bevételének egy részét a fiatalok letelepedési támogatására szeretnék fordítani.

Ennek kapcsán sok szó esett

Bizalmatlanság a KISZ-kongresszus előtt

Összítettári értekezletre hívta össze a KISZ MÉV Bizottsága január 18-án a vállalat valamennyi titkárait. A szép számmal összegyűlt fiatalok kicsit csalódottan vették tudomásul, hogy a beharangozott tájékoztató a vállalat gazdasági helyzetéről elmarad. Nem tetszésüknek hangot is adtak néhányan, ami azért is jogos, mivel ezen információk hiányában csak címszavas akcioprogramot tudnak összeállítani az alap-szervezetek.

A gazdasági vezetés helyett viszont megjelent dr. Fodor László megyei első titkár, aki az ifjúsági szervezet jelenlegi helyzetéről és a közeljövőben várható változásokról beszélt. Hogy kell-e a jövőben megyei bizottság, van-e értelme és tartalma munkájuknak, arra az elkövetkezendő két hónap ad választ. Az OKÉ kimondta az ifjúság szabad szerveződésének lehetőségét. Ezeket a különböző érdekcsoportokat lenne hivatott összefogni a megyei apparátus és bizottság. A megye ifjúságát érintő fő kérdésekben kell fellépnie, ezek érdekében összefogni és egyeztetni a szervezeteket és nézeteiket. Közös fellépés kell a foglalkoztatás-, oktatáspolitikai, lakás-gazdálkodás, az új választójogi törvényre való felkészítés terén. A megyei bizottság felé támasztott elvárásokat a küldöttgyűléseknek kell megfogalmaznia a tagságnak.

A sajtóban megjelent cselekvési programról jó néhány fiatalnak volt véleménye. Az érdekképviselő és érdekvédelem terén éppúgy van mit javítani, mint a szakszervezettel való kapcsolatban.

Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára sze-

rint el kell szakadnunk a KISZ szervezeti felépítésének hagyományaitól, illetve felül kell vizsgálni, hogy szükség van-e az üzemekben külön bizottságokra. A KISZ-nek egyáltalán nem lenne feladata az üdültetés, vagy az újítások szorgalmazása, ezért érdemes lenne fokozatosan beépülni a kommunista fiataloknak a szakszervezetbe, ahol több jogosítvánnyal, nagyobb eredményeket tudnának bemutatni. A beépülésről mások is így vélekedtek, de a munkahelyen végzett mozgalmi munkának továbbra is fontos szerepet tulajdonítottak.

Lakatos Zoltán kifejtette abbéli véleményét, hogy nem elképzelhetetlen, a jövőben a párttag kiszesek külön szervezetbe tömörüljenek, s a többiek érdekeit a most még erősen SZIT képviselné. Felhívta a résztvevők figyelmét a túlzásba vitt jelentések és jegyzőkönyvek sokaságára. Elsődlegesen a gazdasági munkára összpontosítsuk figyelmünket, valamint KISZ-en belül az egyének szerepére, érdekeire és gondjaira. Csak úgy tudjuk megtartani tagjainkat, ha mindenki személy szerint érzi, hogy nem csak egy pont a sokaságban, hanem ember, akire szükség van és bármikor elmondhatja személyes problémáját.

Miután Kovács István újra szót kért, nagy vonalakban tájékoztatta a hallgatóságot a vállalat sorsáról, várható jövőjéről. Ő is, de mások is helytelennek tartják az év eleji alulról építkező választásokat, mert — mint mondták —, ki tudja, milyen szervezeti változások születnek áprilisban a KISZ XII. kongresszusán?

Helstáb Judith

Fórum a lakáshelyzetről

Felfokozott érdeklődés mellett, forró hangulatú lakásfórumot tartottak a Központ tanácstermében a Patacs-nyugati városrész lakásépítési akciójával kapcsolatban.

Mészáros István, a vállalat általános vezérigazgató helyettese bevezetőjében arról szökött, hogy a vállalat milyen fontos-szerű és szociálpolitikai milyen nagy jelentőségű lakás-építési feladat előtt áll az elkövetkezendő években. Részletesen kitért a lakásépítés formáira, lehetőségeire, de egyúttal azt is hangsúlyozta, hogy elsősorban a letelepedett, vagy letelepedni vágyó fiatalok lakás-gondjainak megoldása az elsődleges szempont. Majd hozzátette, hasonló fontosságú azon régebbi dolgozók lakás-igényének kielégítése is, akik nagyobb, illetve minőségi cserelakás lehetőségére várnak.

Az előadó Patacs-nyugatról a továbbiakban elmondta, hogy a külső-belső közművesítés, az utak, a közvilágítás stb. munkálatai a tervezett határidőre elkészültek, így ez év tavaszán megkezdődhetnek az építkezések. Az első ütemben 19 kislakás (55 négyzetméter) elkészítését irányozták elő év végi befejezéssel. Végezetül Mészáros István elmondta, hogy a Patacs-nyugatra tervezett 550 lakás építését 1991. év végére be kell fejezni, mert az OTP a belső közmű építésére csak ezidig számított kamatot különben a költségek megemelkednének.

Ezután Berkes Sándor lakás-gazdálkodási csoportvezető vette át a szót, részletesen ismertette a lakás- és a telekárak várható alakulását. Előjában elmondta, hogy a vállalat eddig 45 millió forinttal járult hozzá a közműépítési beruházásokhoz, amely összeg nem fogja terhelni a lakásépítézők telekvásárlási költségét, mivel ez az összeg a külső közműhöz történő hozzájárulás. A

rendezési tervek alapján 220 családi ház telekhatárán kitűzték, egy átlag nagyságú telek 560 négyzetméter, a jelenlegi számítások szerint 172 forint 30 fillér az egy négyzetméterre jutó telekár. A belső közmű költsége 652 forint 70 fillér. A családi házak építésére készülőnek úgynevezett ajánlott tervek, amelyek természetesen nem kötelezőek a tulajdonosra nézve. A sorházakkal kapcsolatban elhangzott az a tájékoztató, hogy a lakások belső építésére messzemenően figyelembe veszik a leendő lakástulajdonos igényeit. Az egy lakásra jutó teleknagyság — a sorházak esetén — sokkal kisebb a családi háznál, 100–120 négyzetméter között lesz. Ara viszont megegyezik a már említett négyzetméter árakkal.

A tömblakás esetén telekköltség szinte nincsen, de a közmű költsége ezt a lakást is terheli.

A lakások nagyságát minden esetben a jelentkezők anyagi helyzete és lehetősége határozza meg. Ez azt jelenti, hogy a lakások tervezésénél figyelembe kell venni az igénylők elképzeléseit.

A tájékoztató után kérdésekre adott válaszok hangzottak el, amelyek többségében egyéni problémákat vetettek fel. Elhangzott olyan kérdések is, mint a hitelpolitikai irányelvek, az erre adott válaszból kiderült, hogy a 106/1988. (XII. 26.) Mt. sz. rendelet alapján az 1989. január elsejétől kezdődően megállapított 18,5 százalékos kamat és az 1 százalékos kezelési költség, sajnos, az évek során változhat.

Lapzárta után érkezett az a hír, hogy a vállalatok nehéz helyzetbe kerültek, mert a fórumon elhangzottakkal ellentétben a családi házakra tervezett cserét a megjelent új rendelet nem teszi lehetővé(?) A sorház és a tömblakás esetében viszont tanács megállapodással elérhető, Kovács Miklós

MESSEKI Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisdaróczi János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-33
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Bodó László
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Spérczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft
Előfizethető: a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Élen az 54-es csapat

A KMP megalakulásának 70. évfordulója tiszteletére meghirdetett vállalati munkaversenyben az V. sz. bányüzemben az 54-es vágathajtó brigád végzett az első helyen. Szinte egész évben az élen haladtak, nem sok esélyt adva a többieknek. *Somogyi Lajos* csapatvezető vágástól a siker körülményeiről és a csapat életéről beszélgetünk.

— *Először is gratulálók az elért eredményetekhez, és arra kérlek, néhány mondattal mutasd be a csapatot!*

— Jelenleg kilenc fő dolgozik a csapatban. 1987 augusztusában lettünk három szakosok, azóta nagyjából együtt vagyunk. Jelenleg hat vágást, egy segédvágást és két csillés alkotja a brigádot, de még egy vágásra

szükségünk van, most keressük azt a személyt, akit megfelelőnek tartunk.

— *Mióta vezetted a csapatot?*

— 1985 óta vagyok a brigádvezető.

— *Nem ti voltatok az egyetlenek, akik nyerni akartak. Mivel volt az 54-es jobb, mint a többi?*

— Mivel? Én személy szerint, a munkahelyi körülményeket tartom a legfontosabbnak. A következő szempont az, hogy az emberek járnak dolgozni és jól dolgoznak. A csapatban a táppénzes műszakok száma minimális.

— *Mennyi az átlagéletkor?*

— Körülbelül 29 év. Van 20 éves is, de 39 éves csapattag is. Azt viszont tudni kell, hogy a társaság felélenek már több, mint tíz-

éves föld alatti munkaviszonya van.

— *Az új embereket milyen szempontok szerint választod ki?*

— Elsősorban személyes ismeretség alapján, másrészt tudom, hogy hol, melyik csapatban dolgoztak. Két-három hétig jár hozzáink, ezalatt megismerjük egymást, el tudom mondani az elvárásainkat.

— *Például?*

— A legfontosabb, hogy „rutintáppénzek” ne legyenek. A szükséges műszakcserét lehetőleg csapatban belül oldjuk meg, vagyis a munkába járással ne legyen probléma.

— *Jó, hogy ezt a témát említetted. Véleményetek szerint, hogy vált be a műszakba járásért kitűzött külön prémium?*

— Mindenképpen ösztönzőnek bizonyult. Az lenne jó, ha ezt egész évben bevezetnék. A probléma csak az, hogy a bérrel összevontva adózott, így jelentősen kevesebb lett az összeg.

— *A munkán kívül mennyire „brigád” az 54-es?*

— A többieket ismerve a miénk elég összetartó brigádnak mondható. Évente több alkalommal is tartunk családi összejöveteleket. Nyugodtan mondhatom, hogy HAVER az egész társaság.

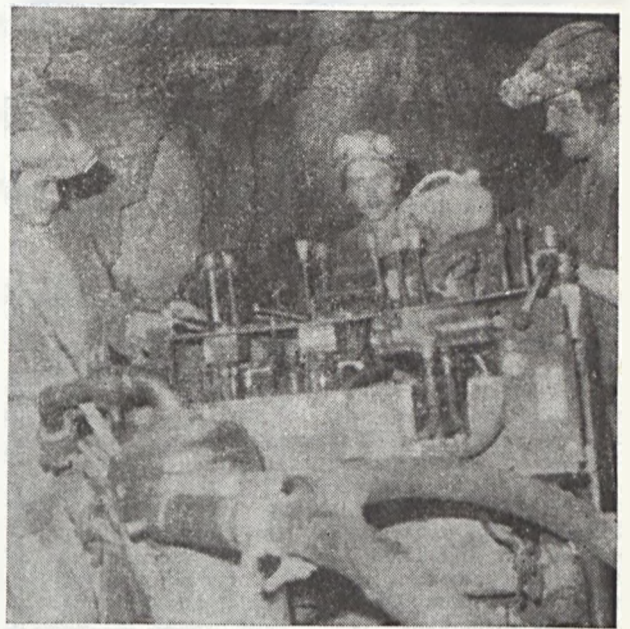
— *Milyen tervekkel vágatok neki az új évrnek?*

— Ismereteink szerint, egész évre elegendő munkahely áll rendelkezésre, ez megnyugtató. Annyit el tudok mondani, hogy nem akarjuk lejjebb adni a teljesítmény rajtunk nem fog múlni.

— *Bírájátok?*

— Muszály lesz!

Benedek Sándor

A képen balról Máté József vágár, Kovács János csillés és Gugora Antal szakvezető vágár látható.

Bálint Jenő felvétele

„Mi lenne, ha nem vennénk észre hibáinkat?”

A Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 70. évfordulója alkalmából vállalatunknál munkaverseny indult. Az Anyag- és áruforgalmi főosztályról két szocialista brigád nevezett. A brigádok közül első helyezést ért el a Petőfi Sándor szocialista brigád.

— *Hogyan érték el ezt a szép sikert, s hogyan zajlik náluk a brigádelet?* — kérdeztük *Dián György* brigádvezetőt.

— Először bemutatnám a brigád tagjait: *Bús Attila, Győrfi Bálint, Imre József, Kaiser Árpád, Lakatos Jenő, Németh Szilveszterné, Ravasz Gyula, Szabó László.*

— *Az eddig elért sikerek?*

— A brigád 1979 óta működik. Ezalatt kétszer nyertünk ezüst-, ötször aranykoszorút és egy alkalommal lettünk a Vállalat kiváló brigádjá.

— *Mesélj a mostani első díj háttéréről!*

— A munkaversenyt nem volt nehéz megnyerni, hiszen a munkaidőalap kihasználására lett kiírva. Ebből a mi brigádunk érte el a legjobb eredményt, mert nem volt beteg senki. A teljesítmény 230 műszak/fő/év. Arról, hogy ezt az eredményt mégsem volt olyan könnyű elérni, szóljon az értékelőbizottság néhány sora: „A Petőfi Sándor szocialista brigád, a tmk karbantartó műhelyének brigádja. Gazdasági munkájukat sokszor nehéz időjárási viszonyok közt, jól végzik. Balesetük a nehéz, balesetveszélyes környezet ellenére nem volt. Jelentős társadalmi munkát végeztek Balatonmáriafürdön, a MÉV Klubház szennyvíz bekötésénél.”

— *Van egyáltalán valami negatívum?*

— Ha minden jó lenne, s nem vennék észre hibáinkat, milyen kollektíva lennénk? Igen. A munkaszervezés terén még van javítani valónk. De el kell mondanom, hogy a rossz anyagellátás miatt házilag készitünk alkatrészeket. Nemcsak karbantartók vagyunk tehát, hanem olyan anyagokat is állítunk elő, amik nem a mi profilunk.

— *S az egyszem hölgytag szerepe?*

— A brigádnapló vezetése mindig problémát okozott. Német Szilveszterné (Gitta) fontos, lényeges feladata, hogy ezt a gondot leveszi vállunkról. Egyébként elmondhatom, hogy brigádtag felvételénél komolyan szelektálunk. Fő szempont: a jelölt hogyan végzi munkáját. Volt már rá példa, hogy a nem megfelelő munkát végző tagot kizártuk. Tanuljuk a demokráciát, aki be akar lépni, előbb bizonyítania kell. Ezért van az, hogy munkatársaink létszáma ugyan 25, ebből csak 9 a brigádtag.

— *Jut idő a szórakozásra is?*

— Azt hiszem, nem sok brigád van, amelyik mindhárom feltételnek eleget tud tenni ebben a nehéz gazdasági helyzetben. Talán a harmadik pont, a gyenge pontunk, hiszen a munka a szórakozás rovására megy. Ennek ellenére családi esten, brigádösszejövetelen kellemes órákat töltünk együtt.

Rudolf Lászlóné

Csak ércben érdemes

Első szeletben a 64-es

— Ezen a munkahelyen jártunk már valamikor — jegyzi meg fotós kollégám, amikor végre felérünk a hélietrás feltörés fejébe. Mindenesetre magáért a látványért már megérte, hisz ilyen gondosan rendben tartott munkahelyet nem minden nap láthat az ember. Katonás rendben sorakoznak a szerszámok, gépek, biztosító anyagok, így nem csoda, hogy a kolléga szakértő szemének oly simogató látvány — hisz vágár volt valaha — nosztalgiát ébreszt a szívében.

A feltörésfejben két gurítóval „néznek farkasszemet” a szkréperék. A jobb oldali most elhagyottnak tűnik, a másikban viszont fűrőgép dübörög. Mire odaérünk *Belovary Béla* vágár éppen az utolsó kutasatlyukat fúrja a jobb oldalon nemrég megkezdett feltörési kamrában és mire elkészül vele, megérkezik *Egyed Lajos*, az operátor is.

Hamarosan végez a méréssel és mivel a műszer ércet jelez, *Papp József* szakvezető megkönnyebbülten veszi tudomásul, hogy műszak végén itt robbanthatnak.

— A másik munkahelyünkön ma aligha lehetünk — magyarázza a szakvezető, majd *Medve László* körletvezetővel átvonulnak a másik gurítóba, ahol a nem éppen rózsás állapotokat szemrevételezik. Az utolsó robbantásnál ugyanis „lejött” a

főte, pontosabban az ügyvezető sima lap alatti lazább közet leszakadt.

— Sicht végére azért remélem, rendbehozzuk — vélekedik *Papp József*. Amíg a Béla ott lefúr robbantáshoz, addig a Máté Robival mi majd ezt csináljuk.

Megbeszéljük *Medve László*val a legfontosabb teendőket, majd jut egy kis idő beszélgetésre is a feltörésfejben.

— Néhány hónapja költöztünk ide — magyarázza a szakvezető — és gondolom, jó ideig kitart majd ez a munkahely. Még csak most kezdtük a visszafejtést és, ha végzünk vele, még két guritót hajtunk majd ki a mostaniaktól balra. Utána lepadoljuk, aztán egy szinttel lejjebb költözünk innen az első szeletből.

— *Érc is lesz elég?*

— Ez nem csak rajtunk múlik, de remélem, lesz bősegesen. Az az igazság,

hogy csak ércben érdemes, meddő guritót hajtani nem valami jó üzlet. Most elég jól megy a csapatnak, jelenleg is 110 százalék fölött állunk.

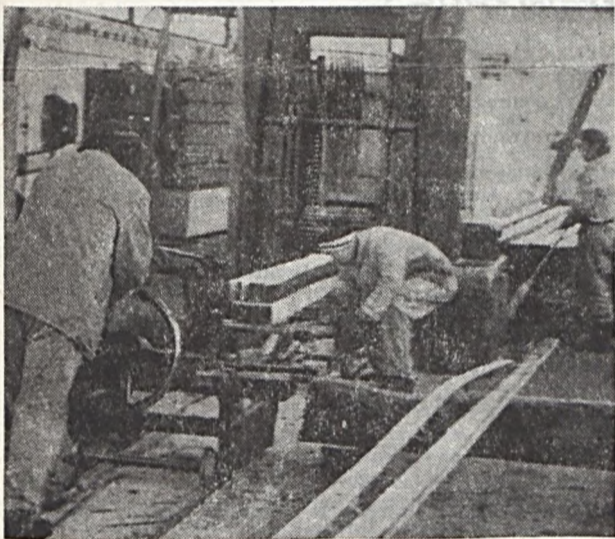
— *Ahogy én visszaemlékszem, a 64-es mindig is a III. sz. bányüzem egyik legjobb fejtési csapata volt.*

— Remélem, lesz is — veti közbe a szakvezető. — Én még a *Diós Feri* bácsinál tanultam a szakmát, aztán *Csik Gyula* lett a csapatvezető, most a *Mayer Marci* a főnök. Ő hamarosan elmegy „hatvanhárom százalékra”, így hát kell majd még egy szakvezető. Igaz, a Béla hamarosan szakvezető vizsgát tehetne, de most fél évre bevonul, így erre még várunk kell. No, majd, ha lesz erel.

— *Kivel pótolják majd őt?*

— Én már beszéltem egy fiatal segédvágárral, aki hozzánk jön majd addig, amíg letelik a hat hónap. Örülök, hogy hozzánk jön, mert a mai fiatalok között alig-alig akad jó bányász. Ez a fiú viszont jó melós gyerek, érti a dolgát, azt hiszem, pótolni tudja majd a Bélát — mondja végzetül a szakvezető.

Nógrádi

A gatter nem állhat... Csöndör László felvétele

Módosul a munkarend

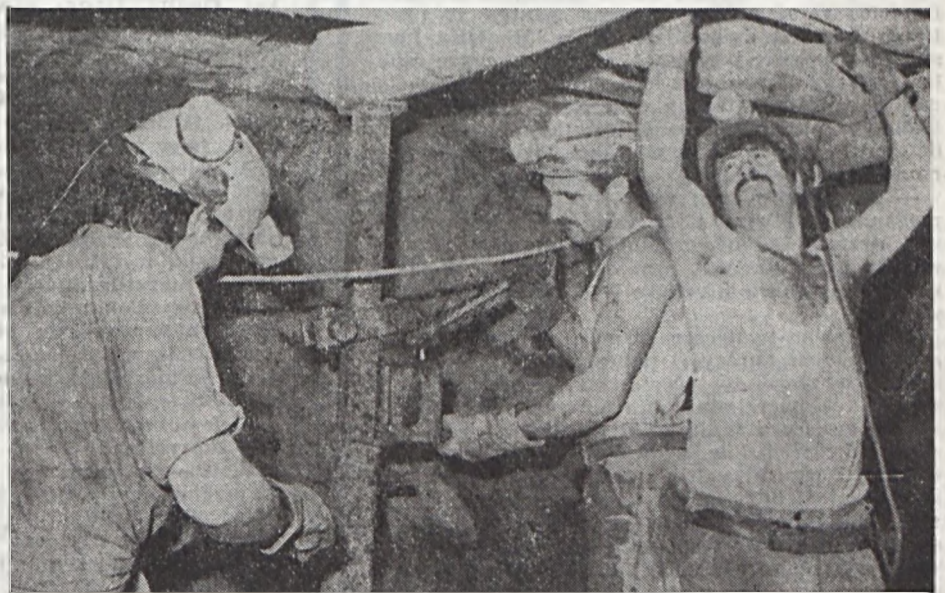
A vállalat vezetése — a korábbi évek gyakorlatának megfelelően — körlevélben szabályozta az 1989. évi munkarendet. Az általános munkarend-módosítását az 1989. évi fizetett ünnepek alakulása, valamint az energiatakarékosság indokolta.

Az 1989. évi munkaszüneti napok (fizetett ünnepek) közül április 4-e és november 7-e keddi napokra esnek, tehát csak egy munkanap, a hétfői nap választja el a heti pihenőnaptól, a vasárnaptól. Munkaszervezés céljából tehát célszerű munkarendet módosítani, ezért a 21/1988. (XI. 29.) ÁBMH számú rendelkezést figyelembe véve április 1-jén, valamint november 4-én dogozzuk le a hétfői munkanapot, s így április 3-án és november 6-án szabadnapot kapnak dolgozóink.

A munkarend módosítását indokolta továbbá a vállalatunkra háruló energiatakarékossági feladat. Több éves tapasztalat, hogy dolgozóink zöme év végére szabadságot tartalékol, s az év végi bányászati telepítések nem gazdaságosak, mivel a dolgozóknak csak körülbelül 50 százalékuk jelenik meg. A gazdaságosabb üzemelés érdekében ezért év végén üzemzűnetet tartunk, s a dolgozók részére kötelező szabadságkiadást írunk elő. Ennek megfelelően december 27-én, 28-án és 29-én kötelező szabadságban részesülnek. A 3 napot tehát a megjáró fizetett szabadságokból tartalékolni kell év végére.

A kiadott körlevél részletezi azokat a munkatérületeket, ahol a fentiekől eltérően alakul a munkarend.

J. K.

Máté Róbert segédvágár, Belovary Béla vágár és Papp József szakvezető ácsolás közben.

Csöndör László felvétele

A PÁRTÉRTEKEZLET UTÁN

A jövőért munkálkodva

A vállalati pártértekezleten a vezérigazgató egyebek közt arról is szólt, hogy a több lábon állás elvét a korábbinál is nagyobb mértékben kell érvényesíteni a MÉV eredményes gazdálkodása érdekében.

Az egyik ilyen „lábunk” az öntöde, amely évről évre több tízmillió forint értékben termel külső cégeknek, ezzel is javítva a vállalat gazdasági kondícióit.

Harsányi József egyszerű munkásember, az öntöde főbizalmiaként ott volt a vállalati pártértekezleten. Tőle kérdeztük: — Milyen benyomásokat szerzett a tanácskozáson, miként adaptálhatók az ott megfogalmazott tennivalók a mindennapi munkára vonatkoztatva?

— Az útkeresés, a jobbító szándék igénye jellemezte ezt a tanácskozást. Ami az öntödét illeti, azt hiszem, abból kell kiindulni, hogy mi csak egy melléktevékenységet végzünk, amely nagyszámú jénél fogva nem játszik meghatározó szerepet a vállalat gazdálkodásában.

— Nálunk és általában a kohászatban nem szabad színes álmokat kergetnünk, mert elég hullámzó a magyar gazdaság igénye az öntészeti termékek iránt. Sajnos az idei év sem a legjobb előjelekként indul, örülünk, ha a szinttartást tudjuk biztosítani. A kapacitásunkhoz képest ugyanis kevés a megrendelés.

— Pedig úgy hallottam, tavaly az öntöde az állandósult létszámban ellenére is jelentősen túlteljesítette az éves tervét.

— Valóban, így igaz. A létszámban egyébként már hosszú ideje fennáll, ami nyilvánvalóan összefügg az itteni munka nehézségi fokával, az egészségkárosító tényezőkkel és bizonyos mértékig biztos, hogy a bér nagyságával is. Tavalyi eredményeinket — én úgy gondolom — azzal tudtuk hozni, hogy a létszámmegtakarításból eredő bérekkel megpróbáltunk jól gazdálkodni, és amennyire lehetséges volt, azt a termelés ösztönzésére tudtuk fordítani.

— Ha az emberek értelmét látják a munkának, akkor bennük megvan a készség. A mi öntödénk adta technikai, technológiai lehetőségeket megpróbáljuk maximálisan kihasználni, de korszerűbb termékek gyártására, komolyabb beruházások nélkül, nemigen van lehetőség. Apróbb, precíziós öntészet egy, úgymond rugalmas gazdaságpolitikával, jó piaciismerettel, a kisüzemek versenyében lehet eredményeket elérni, de, amikor országosan a kohászat nagyüzemeinek visszafejlesztése a tendencia, akkor nem könnyű kacérkodni ezzel a gondolattal.

— Mint párttag szakszervezeti főbizalmi vett részt a tanácskozáson. Mi az, amit önnek, mint szakszervezeti tisztviselőnek nyújtott a vállalati pártértekezlet?

— A tanácskozás — ez az ott elhangzottakból világsan kitűnt — nagyobb felelősséget, több önállóságot vár el a szakszervezeti tisztviselőktől. Én úgy gondolom, hogy mint elkötelezett párttag akkor végzem jól a szakszervezeti mozgalmi munkát, ha ezt a felelősséget átérzem, és a választott megbízatásommal szembeni elvárásoknak maximálisan eleget teszek.

— A pártértekezlet is meggyőzött engem arról, hogy itt együtt van az az erő, ami szükséges, hogy ezt a vállalati kollektívát tovább vigye, vállalva a nehézségeket. A szakszervezetben is tovább kell fejleszteni a tisztességes, korrekciós emberi magatartásformát, és csak ezen keresztül lehetünk képesek az emberek bizalmát megőrizni, pontosabban kivívni, mert az kétségtelen tény, hogy óriási a bizalomvesztés, és itt már nem csupán a szakszervezetről van szó... Itt, a vállalatnál igenis van egy olyan mag, amely felelősen, tisztességesen, korrekciós módon gondolkodik, próbálja megoldani, orvosolni a problémákat.

— Szükséges ez már csak azért is, mert vállalatunk igazán nincs irigylésre méltó helyzetben. Egyrészt az embereket sújtja az igen magas inflációs ráta, amely országos szinten is probléma, másrészt dolgozóink azt is láthatják, hogy az egész magyar bányászat, az ágazat egyre csökkenő állami támogatást kap. Én ezt nem dotációknak, vagy támogatásnak nevezném, hanem a működés feltételeit biztosító keretösszegnek. Tehát kétszeresen is szorítanak bennünket, így nem esoda hát, ha rossz az emberek hangulata.

— Ez utóbbit még az is fokozza, hogy egyes magasrangú állami, párt, vagy éppen szakszervezeti tisztviselőink szájából olyan megnyilatkozást hallani, amelyek nem egységesek — vagy a mi viszonyainkra kivetítve — nem fedik a valóságot.

— Egy hat-nyolcezer forintot kereső, egyszerű munkásember amúgy is nehezen érti meg egy jó módú, magasszintű vezető eszmefuttatását. Hát még akkor, ha minduntalan mást és mást hallunk. Keressük a múlt hibáit? Rendben van, hisz okulnunk kell belőle. De a mai harmincéves nem érdekli, hogy mi volt az ötvenes években. Neki az a fontos, hogy pénzt keressen, mert családja van, el kell tartania azt. Én úgy gondolom — és ezzel úgy érzem, az emberek többsége tisztában van —, a ma problémáit kell megoldani, a jövőért munkálkodva — mondta végezetül Harsányi József.

Nógrádi Gábor

Felvonulás, nagygyűlés, majálisok?

A közelmúltban sajtótájékoztatót tartott a Szakszervezetek Megyei Tanácsa. Medvetzky Antal vezető titkár tájékoztatta a résztvevőket a május 1. megünneplésével kapcsolatos elképzelésekről.

Az alábbiakban közreadjuk az SZMT elgondolásait az 1989. május elseje Baranya megyei megünnepléséről.

Az idei, a történelem századik május elsejei ünnepe lesz, melyet a Szakszervezetek Baranya Megyei Tanácsa Elnöksége kiemelkedő ünnepnek tart a megye dolgozóit, alkalmazottait számára.

Május elsejét a nemzetközi munkásmozgalmak nagy szolidaritási ünnepének tartjuk. Népünnepe, de politikai demonstráció is, amely kifejezi a munkásság törekvéseit, internacionalista szellemét. Május elseje megünneplésének a színterei lehetnek a felvonulások, a munkahelyi rendezvényei, majálisok stb.

A fentieket javasoljuk figyelembe venni a megyei munkahelyein az előkészítési folyamatban. Célszerűnek tartjuk széles körben tájékozódni a szakszervezeti tagság körében, hogy az ünnepség, megemlékezés méltó legyen a kollektívához, a vállalt eszmékhez,

a munkásmozgalmak százéves hagyományait is meg tudja újítani. Elgondolásunk szerint, többfajta formája a megemlékezésnek, változatosan töltheti ki a napot és politikai elemekkel és közös baráti időtöltéssel nem ütköznek, sőt, kiegészíthetők egymást. Méreteiben, nagyságrendjében is eltérő változatok alakíthatók ki: kisközségek, munkahelyi kollektívák.

1. Felvonulás a településen. Majálisok rendezése közösen, vagy munkahelyenként. 2. Politikai demonstráció (nagygyűlés) — városi, községi. Majálisok rendezése közösen, vagy munkahelyenként. 3. Üzemi, munkahelyi megemlékezés és majális rendezése. Részvétel a település majális színhelyein.

Pécssett a már hagyományos majálisok színhelyei: Tetye, Mecseki Kulturpark, Sétatér; ifjúsági rendezvények: Balokányliget, Melinda utcai szabadió, park, Várostartó és Munkásmozgalmi Múzeum.

A Szakszervezetek Megyei Tanácsa Elnöksége kéri a városi és nagyközségi szakszervezeti bizottságokat, hogy az alapszervezetek akaratának megismerésével a helyi pártszervek véleményének kikérésével foglaljanak állást május elseje megünneplésének módjáról.

Jó tudni...

Ismeretes, hogy a családi pótlékra vonatkozó igényt a biztosítás fennállásának ideje alatt a munkáltatónál — vállalatunknál az üzemenknél — kell bejelenteni. A bányászati keresetkiegészítési igénybevétele miatt leszámolt dolgozók már ilyen igényrel nem jelentkezhetnek, mivel munkaviszonyuk megszűnt. E dolgozók így családi pótlékban nem részesülhetnek.

A fenti problémát rendező a szociális és egészségügyi miniszter közelmúltban kiadott rendelete. A 25/1988. (XII. 31.) SZEM sz. rendelet 17. paragrafus szerint ugyanis az 5/1987. (VII. 22.) IpM—EüM—PM számú együttes rendelet alapján a bányászati keresetkiegészítésben részesülő személy — a biztosítás megszűnése után — a családi pótlék igényét a lakóhely szerinti illetékes társadalombiztosítási igazgatóságnál (kirendeltségnél) jelentheti be.

A családi pótlékra jogosult, s a bányászati keresetkiegészítési igénybevétele miatt leszámolt dolgozók figyelmét fel kell hívni az új rendelkezésre. J. K.

Szélesedő pártdemokrácia

A pártértekezlet óta, elsősorban a párt ott elhatározott kezdeményezésére, megelégnünk a politikai élet hazánkban. A párt tagjai a kibontakozó helyzetben nap, mint nap új helyzetben találják magukat. Önálló, felelős gondolkodást, reális helyzetértékelést igényel e helyzet mindnyájunktól. A végrehajtási tevékenységet fel kell, hogy váltsa az öntevékeny, felelős politizálás. A párt vezető szerveinek a jövőben nem kell meghatározniuk a részleteket. A helyi pártszervek és a tagság dolga legyen, hogy milyen módon végzi feladatát.

A vélemények bátor ütköztetéséből kell kialakítani alapszervezetének munkamódszerét, munkastílusát. Mindez azt jelenti, hogy nem lehet általános „recepteket” kialakítani, de mégis saját sorainak erősítését, a vitákban kiértékelést, cselekvési egység megszilárdítását tartom a legfontosabbnak. Világos célokat kell követnünk, tiszta, nyílt politizálásra van szükségünk.

A párttagság véleményének kikérése nagy horderejű kérdésekben, ez legyen országos, helyi, vagy vállalati, erősíti a demokratizmust.

A demokratizmust erősíti, hogy a pártbizottságokban közvetlenül lehet választani a képviselőket, akiket — ha nem úgy végzik munkájukat — az alapszervezet visszahívhat. A választók érdekeit kell képviselni még, ha esetlegesen kompromisszumokra is kell hajlania. Azok vállaltan tisztviselőket, akik képesek tenni a megújuló követelményszint szerint. Szüntessük meg azokat az előírásokat, hogy fiatal, nő, fizikai, a rátermettség legyen a

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A IV. sz. bányászati dolgozóit azt vetik fel, hogy az utóbbi hónapokban gyakori az üzemi munkájáratú buszok kimaradása és többen úgy tudják, hogy a vállalat nem képviseltette magát a Volán által az ügyben kezdeményezett megbeszélésen.

A felvetésre Szabó Sándor, a munkásellátási osztály vezetője válaszolt:

— A vállalat képviselőjében Borbás Béláné vett részt a megbeszélésen, amit a felvett jegyzőkönyv tanúsít. Megjegyzem még, hogy az üzemi ügyintéző első jelzésére megkezdte a vizsgálatot és a mi kezdeményezésünkre történt október 17-től tíz napon keresztül az üzemi járatok ellenőrzése. Kérésünkre a Volán-vizsgálat eredményét

minden üzemi szállítási ügyintézőnek megadta, ha az üzemi igényt tartott rá. A megbeszélésen felvett jegyzőkönyv egy példányát az üzemnél megtalálható.

2. A Szolgáltató Üzem dolgozóit közül többen panaszkodnak, hogy a postal tudakozó (09) vonal szinte használhatatlan. Jó lenne, ha a posta sürgetően javítana rajta.

A panaszra Töllösy Péter, a posta műszaki igazgató helyettese válaszolt:

— Az észrevétel jogos, valóban nem megfelelő a tudakozói szolgáltatás. A probléma megoldása az lesz, hogy még ebben az évben megvalósítjuk a számítógépes tudakozó szolgáltatást.

Gácsi Máttyás

Gondolatok a reform kapcsán

„Isten malmait lassan örömlék”, de most a változás szelle mindenkit utolért, ha akarja, ha nem. Mást sem hallani látni a rádióban, tévében, újságban, mint a reformi ígérgetést. A politikai vezetésbe fiatal emberek kerültek, új irányzatok, gondolatok törtek felszínre és egyre-másra alakultak a politikai töltésű csoportok. Demokráciát, demokráciát! — hallatszik mindenfelől. Akinek kicsit is nyitva van a szeme a világra, annak repes a szíve, hogy végre eljött az idő. Eljött az idő, hogy mindenki szabadnak érezze magát a hazában. És már mozdul bennem

a gondolat, hogy mit tehetnék. Mit kell tennem, hogy részese legyek a világnak, hogy a világ én legyek!

Hírszen volt már egy szabaddulás, volt már egy elindulás, mikor apáink látni vélték az „új hajnal”. Indultak ők tiszta szívvel és hittel, de megkövültek és térdre hulltak. A cselekvés kényszere lendít, mert 20 év múlva feintőt fiam, ha megkérdezi: Apám mindent megtettél, hogy a világ emberibb legyen? Apám, mit tettél, nagy léha némaságban éltél? Apám?

Mit válaszolok neki? Teszem a dolgom már, de a jövőtől félek.

Borbély Mihály

Művelődjünk szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház februári programjából

Vállalati, üzemi rendezvények
15-én: V. sz. bányászati bányamentő családi estje.
19-én: Erdészeti Üzem nyugdíjas búcsúztatója.
20-án: Kutató-mélyfúró Üzem partoktatása.
21-én: Horgászegyesület előadása.
24-én: Képzőművészeti műhely családi estje.
25-én: Magányosok klubja farsangi bálja.
27-én: Kutató-mélyfúró Üzem párttaggyűlése.

Ságvári Mozi

18-án 16 és 18 órakor: A három Amigó (USA film).
19-én 16 és 18 órakor: Tutti dolog (USA film).
26-án 16 és 18 órakor: Miss Arizona (magyar film).

27-én 14 és 16 órakor: Iskolamozi.

Harmadik színház
25-én: Spiró György: Csirkefej.

Az Apáczai Csere János Nevelési Központ februári programjából

ANK Mozi
19-én 15 órakor: Szeleburdi vakáció (magyar film).
19-én 17 órakor: Piszkos tizenkettő I.-II. (amerikai film).
20-án 16, 18 és 20 órakor: Aladdin (olasz film).
26-án 15, 17, 19 órakor: Ernts meg és menj! (amerikai film).
27-én 16, 18, 20 órakor: Kabaré (amerikai film).

Horgásztársak!

A vezetőség értesíti a tagságot, hogy 1989. február 16-ától a klubhelyiség a Kőrösi Csoma Sándor út 1B. alatt, a HNF helyiségében működik. Fogadónap kedd-csütörtök 16-19 óráig.
Ercbányász HSE vezetősége

döntő szempont és élvezze a tagság bizalmát a küldött.

Szélesíteni kell pártunk és alapszervezetünk politikáját. Jelen időben nem kopogtatnak sokan hogy a párt soraiba szeretnének lépni, de meggyőző erővel politizálnunk kell az emberek között, hogy megnyerjük őket, szövetségeseink legyenek bárhol is fordul a kocka. Elzárkóztunk egy időben, befelé fordultunk. Mindenne ráértük: Szigorúan bizalmas! és így a tömegek, a dolgozó társak elfordultak tőlünk. Vissza kell állítani a becsületünket. A párt nem egyes emberek, vezetői pártja. Gondolkodó, cselekvő tagokra van szükségünk, nyílt és demokratikus demokráciát hirdetni és betartani.

Evtizedeken keresztül hirdettük, hogy mutassunk példát, most itt az alkalom, tegyük és tartsuk be a lenini normákat. Szerényen, de keményen dolgozzunk, hogy az ország és vállalatunk kilábaljon a nehéz helyzetből.

Választási rendszerünk módosítása most kerül megbeszélésre párttagjaink között. Alulról jövő kezdeményezést vár a Központi Bizottság, hogy mikor legyenek a helyi választások, a kongresszus előtt, vagy után. Tagságunk még nem döntött sem ebben, sem más kérdésben, a februári taggyűlésen választ fogunk adni a többi kérdésre is.

Mind ehhez a gondolatokhoz elkötelezett, nyílt, őszinte, becsületes párttagokra van szükség. Akik nem csak hirdetik az ígét, hanem bátran kiállnak az ország elé és munkájukkal is bizonyítják, hogy megújuló pártot akarnak. A kemény, erős kritikákat is el kell viselni és keresni a kapcsolatot a tömegekkel, hogy kibontakozásunk végre elinduljon.

Bán Gábor

A bizalmi testületi ülésről jelentjük

(Folytatás az 1. oldalról) szeg nem fedezi, más emléktárgy adományozására is sor kerülhet, illetve a dolgozók továbbra is kérhetik a törzsgárdajutalom pénzbeni megváltását.

A továbbiakban a testület jóváhagyta a vállalati szakszervezeti szervek 1989. évi munkaprogramját, majd úgy döntött, hogy levelet juttat el a BDSZ Elnökségének, így módon is segítséget nyújtva annak a csomagtervnek az elkészítéséhez, melyet a Bányai Dolgozók Szakszervezete fog a közeljövőben a kormány asztalára helyezni.

A tárgyjutalom alatt — egyelőre — aranygyűrű értendő, de amennyiben úgy alakul, hogy ezek beszerzési árát az említett összeg nem fedezi, más emléktárgy adományozására is sor kerülhet, illetve a dolgozók továbbra is kérhetik a törzsgárdajutalom pénzbeni megváltását.

A továbbiakban a testület jóváhagyta a vállalati szakszervezeti szervek 1989. évi munkaprogramját, majd úgy döntött, hogy levelet juttat el a BDSZ Elnökségének, így módon is segítséget nyújtva annak a csomagtervnek az elkészítéséhez, melyet a Bányai Dolgozók Szakszervezete fog a közeljövőben a kormány asztalára helyezni.

Nógrádi Gábor

Tisztelt Elnökség!

A MÉV 1989. január 26-ai szakszervezeti bizalmi testületi ülése úgy döntött, hogy az István-aknai bányászok miniszterelnökhöz küldött levelükben megfogalmazott általános bányászproblémák megoldását mi is sürgessük.

A bizalmi testületi ülés úgy látja, hogy fokozatosan csökken a bányászok társadalmi megbecsülése és nem történik intézkedés a jogos problémák megoldására.

Az a tény, hogy a kormány csak a restriktív politikában látja a kibontakozást, az elhibázott döntések eredményét a lakossággal kívánja megfizetni, dolgozóink számára elfogadhatatlan, ugyanakkor nem minden esetben kerül nyilvánosságra, hogy ezekben a kérdésekben mit tesz a magyar szakszervezet vezetése.

1988-ban a hűségjutalom nettó értékének megőrzésére ugyan egyszeri intézkedés történt, de ez közel sem oldotta meg a problémát. Egy igazságos, mindenki számára elfogadható adózási modell bevezetését kérjük. Javasoljuk a hűségjutalomnál a keresettől elkülönült egységes 20 százalékos adó bevezetését. A döntést minél előbb meg kell hozni, mert kedvezőtlen elbírálás esetén a vállalatoknak a bérpolitikai irányelvek kialakításánál meg kell teremteni a plusz hűségjutalom fedezetét.

Továbbra is gondot okoz a föld alatti és a különlegességi (sugár) pótlék adóztatása. Nem értünk egyet az olyan pótlék adóztatásával, melyet a nagyon kedvezőtlen, az egészségre ártalmas munkakörülmények miatt fizetnek. Etikátlan az olyan pótlék adóztatása, ahol a „bőrét viszi az ember a vásárra”.

Újabb bányászellenes hangulatot szül a szén fogyasztói árának 30 százalékos emelése. Ez első sorban a kereskedelmi vállalatok nyereségét fogja növelni, mert a szén termelői ára csak 15 százalékkal növekszik. Hasonló a helyzet a más energia alapanyagot kitermelő vállalatoknál, mint például a mi vállalatunknál is, mert a haszon, az energia áremeléséből nem itt jelentkezik.

Tiltakozásunkat fejezzük ki az idej áremelések mértéke miatt. Miért nem nyújt fedezetet a luxus fogyasztói cikkek (pl.: benzin, égetett szesz, cigaretta stb.) adóval terhelt többlet árbevételre az alapvető fogyasztási termékek árdotációjára?

Dolgozóink hangulata a január 12-ai titkársági látogatás óta nagyon sokat romlott. A beígért intézkedéseket is számon kérjük. A József Attila Művelődési Házban rendezett fórumon felvetett kérdésekre még mindig nem kapták meg a választ.

Irritálják dolgozóinkat a bérfejlesztési lehetőségekről elhangzott tájékoztatók, mert ezek többsége úgy szól, hogy a bányavállalatoknak is minden eddiginél kedvezőbb bérfejlesztési lehetőségek van. Hol ez a lehetőség, amikor a létükért, a fennmaradásukért küzdenek?

Kérjük az Elnökséget, hogy kövessen el mindent a fennálló problémák rendezésére és hozza nyilvánosságra állásfoglalását ezekben a kérdésekben.

Jó szerencsét!

Mecseki Ércbányászati Vállalat Szakszervezeti bizalmi testülete

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK

Kiemelt TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1989. I. hó)

VÁLLALAT:	III.	IV.	V.
fémtermelés kg	110,8%		
vágathajtás fm	104,0%		
létszám fő	98,1%		
geológiai mélyfúrás fm	25,7%		
ERCDÚSÍTÓ ÜZEM:			
vegyi feldolgozás t	105,9%		
BÁNYAÜZEMEK:			
nyersérctermelés fkg	88,0	128,7	102,1
vágathajtás fm	98,3	122,9	93,9

Növelnünk kell az ellenőrzések számát

Életünk kísérőjévé vált a bérek, árak, adók alakulása. A fogyasztói árak szinte követhetetlen változásai során felmerül valamennyiünkben, hogy vajon ellenőriz-e ezt valaki? A sok szabadáras termék ellenőrzik-e? Tisztességes-e az, ha a felvásárlási ár többszörösével jelenik meg az áru az üzlet polcain?

A IV. sz. bányai szakszervezeti bizottságához tartozó 15 kereskedelmi társadalmi ellenőr tevékenységéről kérdeztük Hozbor Ferenc üzemi rendszert, a csoport vezetőjét.

— A csoport milyen ellenőrzéseket végez?

— Ellenőrzéseinket Bányai megyében végezzük a kereskedelmi és vendéglátó egységekben. Ezek mind kiskereskedelmi egységek. Mikor és hova? Végzünk konkrét ellenőrzéseket — ezt a vállalati szb elosztása alapján. Csoportunk az elosztás alapján 14 vendéglátó egységet, 12 étel-miszer üzletet, 5 ZÖLD-ÉRT boltot, valamint az üzemi konyhát és büfét kapta rendszeres ellenőrzésre. A gazdasági rendszéssel is végzünk rendszeres ellenőrzéseket az utasellátó egységekben, heti vásárokon. Ha üzemi konyhát — megyén belül bárhol — bármilyen vizsgálást tapasztal a kereskedelemben és a vendéglátóiparban, akkor a jelentése alapján mi is ellenőrizzük az egységet.

— Most — a sokat mozgó fogyasztói árak mellett — mennyiben változott az ellenőrzés módja?

— Az üzletvezetőknek és nekünk is sok gondot okoz az átárazás gyakorisága. Mi nem kapunk tájékoztatást a konkrét árváltozásokról. Ellenőrzés során az üzletvezetőnek ezt rendelkezésünkre kell bocsátania.

— Hogy történik az ellenőrzés?

— Az ellenőrzést általában ketten, vagy hárman végzik. Próbavásárlás során leellenőrizzük a szám-

la helyességét, a minőségi és súlymegállapítást. Például: büfékben rendelünk tíz darab szendvicset. Lemérjük a benne lévő szalámi össz súlyát, így átlag alapján összehasonlítjuk a számlázott mennyiséggel. Itt általában súlycsökkentést tapasztalható, de előfordult, hogy ezt a szendvicset két-tíz forinttal drágábban is adták, tehát árdragítás is történt.

— Általában milyen visszaélések tapasztalhatók és milyen lehetőség van a felelősségrevonásra?

— Egyre több a munkánk, több bejelentés érkezik. Havonta átlagban 23 egységet ellenőriz csoportunk. Élelmiszer üzletekben általában nem tapasztalunk visszaélést. Vendéglátó egységekben 8—10 százalékban tapasztalunk árdragítást. Ilyen esetben jegyzőkönyvet készítünk a tapasztalatokról, ezt az illető egység központjának, vagy a megyei tanács ellenőrzési osztályának küldjük, ők végzik a felelősségrevonást. Intézkedésük-ről visszajelzést kapunk. Szabadáras termékeknel, a haszonkulcs elég tág határok között van. A vendéglátóság, ha közel a maximum haszonkulccsal dolgoznak, akkor kevés a vendég, ezért helyes üzletpolitikát kellene alkalmazniuk, ami sajnos nem jellemző.

Tóth János

Újítások

A vállalat december végéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra.

III. sz. bányai üzem

Ragoncsa László: Görgőbak bányalift (46 ezer forint). Brém József, Kollmann Gyula: Üzemmodokapcsoló bányamozdonyhoz (320 ezer forint). Kucsanda Gyula, Dibusz Jenő: Fűrőkalapács eltolás párhuzamos hengerekkel (336 ezer forint). Matyasovszky László: Ragasztott vezérlés (990 ezer forint).

V. sz. bányai üzem

Csili József: 8-as váltó felújítása (56 ezer forint). Csete Tibor: Vizelde öblítés vezérlése (74 ezer forint).

Szolgáltató üzem

Márkus István, Simon József: Bütykös tárcsa menetvágáshoz (110 ezer forint). Bugyik János: Kapcsolás éjszakai megelőző szivattyúzáshoz (150 ezer forint). Verebes Tibor: Nyírószerszám DBH-pofák felújításához (50 ezer forint). Tölgyfa Sándor: Darujavítás fődémhez kapcsolt emelővel (B). Lantos Pál: Készülék DR-10 légmotor szereléséhez (50 ezer forint). Kovács Elemér: Tokmány forgáscsintárvételhez (30 ezer forint). Tölgyfa Sándor: Palackszállító ko-

csi (30 ezer forint). Simon Ferenc: Fűtőpatron labor-munkákhoz (50 ezer forint). Gyenis Gyula: Nyeles saru csillerőgőztetéshez (B).

Ércdúsító üzem

Jankó Sándor: Levegős csap fűvótisztításhoz (11 ezer 500 forint).

Kutató-fejlesztő üzem

Bognár Lajos, Petrovics Tibor, Csósz Imre: Kőzet-hőmérő (430 ezer forint).

A zárójelben lévő számok azt a többlet nyereséget jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával ér el éves szinten.

B: balesetveszélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasonossága pénzben nem mérhető.

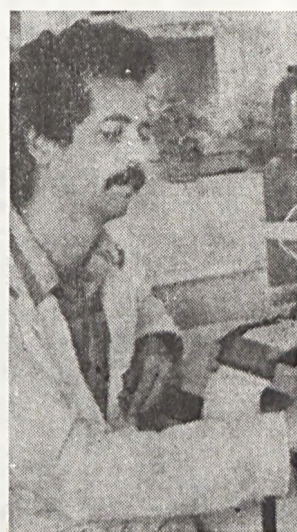
Termelő műszakot tartottak...

... az V. sz. bányai üzem dolgozói január utolsó két szombatján. A cél: a munkaidőalap javítása és a dolgozók bérének növelése volt. Az átlagos végző létszám mintegy 75 százaléka végzett termelő tevékenységet.

Az üzem — a tervek szerint — február 18-án és 25-én ismét szervez szombati termelést.

Fiatal műszakiak

Éberfalvi József vegyész mérnök

készült a továbbtanulásra. Nem várt meglepetés érte azonban, amikor a vállalat lehetővé tette számára a nappali tagozaton történő tanulást. Nagy segítség volt ez, hiszen így minden idejét, energiáját a tanulásra fordíthatta. Igaz, öt évre elszakadt a családtól — még, ha minden hét végét velük is töltött —, s így az itthoni gondok — közben megszületett második kislánya is — mind felesége vállára zúdultak.

— Rengeteget vállalt azért — mondta —, hogy vegyész lehessen, így diplomám fele őt illeti meg.

Az üzembe, mérnökként visszatérve, a technológia helyett az analitika felé fordult érdeklődése. A laboratórium mellett döntött, ami a feladatok szempontjából a technológia paramétereinek analitikai ellenőrzését jelenti.

Beszélt arról, hogy sokat köszönhet elődjének, volt főnökének, Hadobás Bélának, aki megismertette az analitikával. Számára teljesen új feladatot jelentett ugyanis az uránanalitika — ilyesmit nem tanítanak az egyetemen —, s úgy kellett megtanulnia, mint a kezdő laboránsnak. Egy Róbert volt üzemegységvezetője is sokat segítette, s diploma-munkájának ő volt a konzulense.

A laborvezető-helyettesi munkával 1987 januárjában bízták meg, majd idén ugyancsak januárban a laboratórium vezetője lett.

— Nem szeretnék az íróasztal rabja lenni — mondta —, sok minden foglalkoztat, nehéz is lenne felsorolni. Időzavarban szenvedek, s bár a 33 évemmel nem vagyok a szó szerint vett fiatal műszaki, de pályakezdő vegyészként viszont annak számítok, így azzal nyugtatom magam, van még időm.

Veress

Megújulás reformokkal

De milyenekkel?

Olyanokkal, melyek előre visznek, vagy visszahúznak! Olyan reformokkal, melyek egyes vezetők szerint gazdasági csodát eredményeznek, megint mások szerint a létminimum alá csökkentik az életszínvonalat.

Lassan már a vízcspából is az folyik, hogy jelenlegi adóreformunknak milyen visszafogó hatása van, akár teljesítmény, akár az élet más területén. Ennek érdekében azonban nem történik semmilyen határozat. Vajon meddig kell még várni, hogy ez a letargikus állapot megszűnjön dolgozóink körében?

Akármielyen szempontból vizsgáljuk e kérdést, mindig az a végeredmény, hogy nem érdemes hajtani, magasabb teljesítményt elérni, mert úgysem viszik haza a borítékban többet, mint a tavalyi év hasonló időszakában. Ilyen és ehhez hasonló vélemények

Berhida

Gyalogosan Ausztráliáig

Alig két esztendeje annak, hogy megalakult a PMSC-MEV természetjáró szakosztálya, ám a túrasport kedvelői máris igen szép eredményeket mondhatnak magukénak.

Ha csak a száraz számadataiból indulunk is ki, igen figyelemre méltó, hogy a szakosztály tagjai az elmúlt évben szervezett túrákon és versenyeken összesen 13 250 kilométert tettek meg, ami annyit jelent, mint gyalogosan Ausztráliáig, vagy Argentínáig eljutni. Egyebek között erről is szót Baumann József titkár, azon a szakosztály gyűlésen, amelyen a tavalyi esztendő eredményeit értékelték és az ideitennivalókat fogalmazták meg.

Az elmúlt évben huszonegy túrát szerveztek, többségében a Mecsek nyugati részébe, de több alkalommal is ellátogattak a Zselicbe, sőt, voltak, akik — igaz, egyéni szerződésben — a Tátrában hódoltak szenvedélyüknek.

A természetjáró szakosztály jelenleg harminchét tagú, de rendezvényeiken szívesen látnak családtagokat, ismerősöket is. Az idei programot — a tagság igénye alapján — úgy fogják kialakítani, hogy a jó idő beálltával csaknem minden hétvégén rendeznek kirándulásokat.

Kenderik Magdolna, a szakosztály gazdasági felelőse beszámolt arról, hogy a természetjárók 1988-ban ötven ezer forintból gazdálkodtak. Jelentős támogatást kaptak a vállalati tömegsportbiztosítástól, ám a PMSC felé befizetett tagdíjak kivételével — közel 17 ezer forintból van szó — rendkívül költséges, elsősorban a bürokráciamentesnek nem mondható elszámolási rendszer miatt.

Az egyesületi képviseletében jelenlévő Katzirtz Béla ezzel kapcsolatban úgy vélekedett, hogy az említett gond ez évben már minden bizonnyal orvosolható lesz.

Tervezik, hogy ez évben — főként a távolabbi vidékekre — saját gépkocsival utaznak majd. Idén is részt vesznek az Országos Bányász Természetjáró Találkozón, ám ez igen költséges „mulatság”, tavaly például a busz és sofőr annyiba került, mint az egész csapat együttvéve.

Remélik, hogy a jövőben tovább nő a természetjárás kedvelők — ezidáig népesnek nem mondható — tábora vállalatunknál, így szívesen látnak mindenkit, akik rendezvényeiken részt kívánnak venni és időben jelzik azt a túravezetőknél.

N. G.

A szakszervezeti élet hírei

Alapszervezeti és vállalati titkárok részére január 27-én a BDSZ gazdaságpolitikai, szociálpolitikai és szervezeti kérdésekben tartott értekezletet.

A Társadalombiztosítási Igazgatóság január 6-án kelt leiratában úgy rendelkezett, hogy a keresetkiegészítésben részesülő dolgozóknál 1988. január 1-ig visszamenőleg a 310 forint bérkiegészítést a keresetkiegészítés megállapításul szolgáló átlagjövedelemnél figyelembe kell venni. Ezzel a keresetkiegészítésben részesülő dolgozók a 310 forint bérkiegészítést nem veszítik el.

Több mint két és fél millió forintot fizettek az alapszervezetek 1988-ban ki segélyezésre. A segélyben részesülők száma 2044 fő volt.

A vszb munkatársai január 24-én az EDÜ IV. és VI. üzemegységét keresték fel.

dr. Rolszné

Tájékoztató

Ismét lehet kedvezményes tüzelővásárlási utalványt igényelni. Az 1200, illetve 1800 forintos utalványok üzemekben a munkavégzési csoportoknál, a Központban pedig a munkavégzési osztályon kérhetők.

Hírek

Az V. sz. bányüzemben — a dolgozókkal történt egyeztetés alapján — összeállították és kiűgésztették az ebben az évben bányászati keresetkiegészítést igénybe vevő dolgozók névsorát, amelyet jóváhagyásra a Központba küldtek.

Január 30-án műszaki értekezletet tartottak az V. sz. bányüzemi tanácsrendszerben. A megbeszélésen dr. Tisza István főmérnök a múlt évi eredményeket és az idén az üzemre váró feladatokat, valamint a végrehatásukhoz szükséges feltételeket foglalta össze.

Kigyúlt a fény a szőkei horgásztanyán

Több mint három éve merült fel az a gondolat, hogy villamosítani kellene a már korábban elkészült szőkei horgásztanyát. Az elhatározást tett követte, s íme az eredmény. 1988. december 12-én kigyúlt a fény a horgásztanyán.

— Mit jelent ez Önöknek? — kérdeztük Szabó II. Jenőt, az Ércbányász Dolgozók Horgász Egyesületének titkárát. — Nagyon sokat. Először is elősegíti a halállományunk és a tő környékének védelmét és biztonságát, másrészt kulturáltabb élet- és munkakörülményeket biztosít az ott dolgozóknak és a pihenni vágyó vendégeknek.

— Ha már a villamosításnál tartunk, úgy gondolom, ez újabb feladatokat, terveket ébreszt a tagság és a vezetőség körében. Hallhatnánk ezekről is?

— Kitűnően következett. Az egyik fő feladatunk 1989-ben a már meglévő horgászhalászatot a tő körül kivilágítani, hogy ezáltal lehetővé váljon az esti és az éjszakai horgászat is. A másik elképzelésünk egy vízforgató berendezés üzembe helyezése, amely kritikus időszakokban üzemeltethetné a halállományunk megővése érdekében.

— Eredményes volt-e a múlt évi halgazdálkodásuk?

— Nemcsak eredményes volt,

hanem jól is jövedelmezett. Saját halnevelésből nem kevesebb, mint negyvenhárom mázsa pontyjal növeltük a tő halállományát, ez értékben 302 ezer forint. Emellett vásároltunk tizenkét mázsa pontyot, szintén telepítés céljából. Így összeségében a másik halfajtákkal együtt, közel százötven mázsa volt múlt évben a kifogható hal mennyiségünk.

— Ez bő fogást eredményezett a horgászoknak?

— Igen. Az összesített adatok szerint, az elmúlt évben fogták ki a legtöbb halat, közel kilencven mázsa.

— A horgászokat manapság egy gondolat foglalkoztatja erősen. Hogy terveznek-e áremelést?

— Megnyugtatom horgásztársaimat, hogy nem. A növekvő kiadásokat az egyéb költségvetésből gazdálkodjuk ki, ezzel elkerüljük a tagdíj és a területi jegyek áremelését. Nem korlátozzuk a halfajok és a kifogható hal mennyiségét sem.

— Befelezésül, mikorra tervezik az éves közgyűléstüket?

— A nagy taglétszámra való tekintettel (912 fő) a vezetőség úgy döntött, hogy a februárban tartandó éves közgyűléstüket — a korábbi gyakorlattal szemben — küldött közgyűlésként szervezzük.

K. M.

Nyílt levél egy újabb útbejárás nyomán

Öszinte leszek. Azért választottam a véleménymondásnak ezt a formáját, mert az egyik vitapartnerem a bejárás során biztosított arról, hogy ő az Ércbányász újságot is megkapja, következésképpen jól tájékozott. Igaz, azt is hozzátette, nem kér újabb kiadványt. Nem is annak szánom.

Történt a napokban, hogy a város gondnokság telefonon közölte bejárás kezdeményezett Mecsek-szentkútra, a fúrással kapcsolatos útkárok felmérésére. Megjelentem és nagy-nagy meglepetésemre a város gondnokság két hivatalnokán kívül megjelent ott 20–30 fő a Mecsek-szentkútról induló Kismélyvölgy dűlő teletulajdonosai közül. Nevezett dűlő földűt, aminek gondozójaként a város gondnokság illetékesei önmagukat jelölték meg.

Megértem a teletulajdonosokat, akik a telkeket megvásárolták, többségükben nem értéktelen épületeket építettek fel, miközben az építéshez szükséges fuvarokért felárat kellett és kell fizetni, hiszen földútra nem megy be bármelyik fuvaros. A városnak nem volt pénze az útépitésre, utjavításra. Természetesen egyéni érdekük, hogy a földűtből valami jobb minőségű út legyen, ha már aszfaltos nem is, legalább kövezett út, amelyiken télen-nyáron lehet autóval közlekedni, vállalja a teherautóval, vagy teherkocsival építési anyagot szállító az úton felár nélkül a fuvar. Szeretné ezt persze a város gondnokság is, csak pénze nincs hozzá! Kézenfekvőnek látszik a megoldás, ami mostanában sok helyen legtöbb hatóságánál, hivatalnál is kézenfekvő. Költsön rá pénz valamelyik vállalat, hiszen pénz a vállalatoknál van, nem a költségvetésnél és nem a magánszektorokban. De tényleg, a vállalatok gazdagok?

Nem annak kell lenni most

a megoldásnak, hogy férjünk meg egymás mellett, egyenjogú és egyenkötelességű partnerként hivatal-vállalat-teletulajdonosok?

Vállalatunk, üzemünk eddig is, ezután is kötelességének tudta és tudja, hogy a ténylegesen okozott kárt felszámolja. Szándékosan ütemezték a szobanforgó út melletti fúrás a téli időszakra, hogy csak a legkisebb mértékben zavarjuk a teletulajdonosokat, hiszen terepjáró kocsijainknak nem akadály a földúton a közlekedés még télen sem. Azt is kötelességünknek tartjuk, hogy lehetőleg még a tavaszi kerti munkák elkezdése előtt a tényleges kárt felszámoljuk, de arra nyomós érdekeink sérelme nélkül nem vállalkozhatunk, hogy a földűtből 20–30 centiméter vastagságban osztályozott, zúzott kőből tömörített, hengerelt utat készítsünk, ahogy a bejárásakor követelték.

Az időközben a Dunántúli Naplóban is megjelent „dramai hangulatú” cikk ellenére továbbra is azt látom a mindenkori által kielégítő megoldásnak, ha elfogadják a helyszínen tett ajánlatunkat. A tanács és a teletulajdonosok anyagi hozzájárulásához vállalatunk térítésmentes fuvar biztosításával járulna hozzá mondjuk 200 munkára erejéig és elkészíthetne egy kedvezőtlen időjárásuk is használható út. Ehhez a megállapodáshoz nem kellene sokkal több, mint befájni, hogy a vállalat nem vállalhat nagyobb terhet, mint amekkora az általa tényleg okozott kár, ugyanakkor most lenne lehetőség arra, hogy egy telente gyakorlatilag használhatatlan útból, amelyről egyébként 1988. március 16-ai fényképeink vannak, most használható út készüljön.

Tirkala Ferenc

Teremfoci

Munkában az V. sz. bányüzemek védelme. Hiába támadott azonban többet az esélyes Szolgáltató, a rangadót ezúttal a bányüzemek nyerték 3-2 arányban. Csöndör László felvétele

Januárban az 508-as Szakmunkásképző Intézet tornacsarnokában megkezdődött a vállalati teremlabdarúgó bajnokság. Szombatonként — igaz elég késői időpontban — 19 óratól itt vívják a mérkőzéseket a csapatok és szinte számszerűen rúgják a gólokat. Sokasodnak tehát a gólok, elfogyott viszont a türelem. A Kutató-fejlesztő üzem együttese ugyanis kétszer egymás után nem állt ki, így nem so-

kat vacakoltak, kizárták őket a további küzdelmekből. A két mérkőzést egyébként 3-0-as gólkülönbséggel az ellenfeleiknek igazolták és a két „ajakó” a III-as üzem „B” csapata „örökdi” majd, akik vállalták, hogy a kutatók helyett végigjátszák a bajnokságot.

Az első két fordulóban egyébként jobbra a papírtorna érvényesült, csupán az V. üzemek győzelme volt némi meglepetés a Szolgáltató ellen.

N. G.

SPORT MOZAIKÉ

Tornagyőzelemmel kezdte az évet vállalatunk férfi kézilabda csapata. A január végén a Nevelési Központban lebonyolított teremlabdarúgó versenyen legyőzték az élen, míg a nők versenyében lányaink a negyedik helyen végeztek.

A vállalati tömegsportbiztosítás február 24-én 18 órakor a Ságvári Endre Művelődési Házban tartja évzáró és díjkiosztó ünnepségét, melyet követően sportbált rendeznek.

Megkezdte a felkészülést vállalati kosárlabda-csapatunk. Lovasék, akik tavaly bravúros öszi hajrával előzték meg a nagy rivális Volán és a Bázis — Dév csapatát a városi bajnokságban, az 508-as Szakmunkásképző Intézet tornacsarnokában tartják edzéseiket. A kiváló együttes, mely a bajnoki cím megvédését tűzte ki célul, februárban egy villamostornán vesz részt. Tervezik azt is, hogy március 4-én az 508-asban vállalati villamostornát rendeznek. Nevezni Lovas Lászlónál lehet a 33-95-ös telefonon.

Február 16-án az V. sz. bányüzem MHSZ klubja, 24-én pedig a Modellezők tartják éves vezetőségválasztó közgyűléstüket.

— Apukám, spórolnunk kell, ezután csak a nyugtatókból kapsz annyit, amit az orvos előírt, azt is csak azért, mert bármikor várhatók újabb áremelések.

Előd Szaniszló rajza

Asszonytorna

Hetek óta van zenés asszonytorna a 39-es dandár Úti Általános Iskola tornatermében minden pénteken háromnegyed óráig. A mozgást szakképzett előtornász irányítja, amely inkább aerobic, mint a régi értelemben vett asszonytorna, amely ezelőtt is volt. Szívesen járnak üzemünk lányai, asszonyai erre a programra, de a tornaterem nagysága és befogadóké-

pessége arra ösztönözte a Kutató-mélyfúró üzem sportbiztosítóját, hogy e rendezvények meghirdesse vállalatunk belülről is a jövőre el a többi üzemről is a mozgásra vágyók, a karcsúságukat féltő és azt megőrizni kívánó hölgyek! Az iskolában átlátszó és fűrdő is áll a sportolók rendelkezésére. Találkozunk tehát minden pénteken háromnegyed ótkor a 39-es dandár úti iskola tornatermében!

Heresznyi Zsuzsa

Jól szerepelt a vállalati teremlabdarúgó csapatunk az Apéczi Csere János Nevelési Központban január végén megrendezett Old Boy Kupán. A jobbra IV-es üzemiekből verbuvalódott együttes 32 csapat versengésében az 5. helyet szerezte meg. Felvételnél balról jobbra: Endrédi András, Csöre Gyula, Fekete Miklós, Tóvári Sándor, Németh István, Mecsei László és Demovics Ferenc látható. A képről hiányzik: Erdei Károly és Szuk Ferenc. Csöndör László felvétele

Személyi HÍREK

Nyugállományba került: Pethő Ernő üzem főmérnök, Sebestyén János főosztályos (II. sz. bányüzem), Szalontai László föld alatti villanyszerező, Orsós József szállító csillós, Trischler Ferenc főknász (V. sz. bányüzem), Kasper János laboratórium vezető, Jancsi József betanított munkás, Róth József kazánkezelő, Bozó Géza elektromos (Eredúsító üzem), Pittinó Tibor öntőmagkészítő, Duro-

vics Géza öntvénytisztító, Varga Ferenc olvasztár, Maszlavér László portás (Szolgáltató üzem), Hefcz Mihály segédmunkás, Pusztai Károlyné laboráns (Kutató-fejlesztő üzem), Tóka Jenő vezérigazgató, Vámpfli Árpád polgári fejeves or. Keszthelyi István portás (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezután is megköszönjük vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Papp János vajúr (IV. sz. bányüzem).